

અમારી મન્ય મંડી માનીએ છીએ. જ્ઞાનસેવાનો ચરિત્રચિત્ર લાભ ઉઠાવવાનો આજે એ
અવસર સાંપડ્યો છે. તેથી અમને અગાધ હર્ષ ઉપજે છે. અમારાં જાણના પ્રમુખ
સીનનું હરેક સૂત્રના ભાષ્યને અનિશય સંપૂર્ણ કરાવતું પુસ્તક આજ સુધીમાં કોઈપણ
તરફથી પ્રસિદ્ધ થયું નથી, આવા કોઈએ આવી મહેનત લઈ પરિશીલન કરેલ નથી.

આ પુસ્તકમાં જે કોઈ તુટી રહી જતા પાત્રો હોય, તે અમને જણાવવા
અપ્તપ્રકાશથી વિનંતિ છે. આ પુસ્તકમાં હરવ, કીર્તી ઉદર પાણી જ સાવચેતી સં
આવી છે, જ્યાં પ્રેરણાથી કોઈ તુટી રહેતો હોય તે સુધારોને માંગવા વિનંતિ છે. આ
પુસ્તકમાં નવીનતા એ છે, કે હરેક સૂત્રમાં અન્યપાર્થ, મહાપાર્થ, બાપાર્થ, પરિભા (સુ
સૌરભ) અને પ્રમોનરીના વિભાગો રાખેલ છે.

પ્રાંતે અમારાંથી આ પ્રકાશનમાં શ્રી જિનેશ્વર ભગવાનની આજ્ઞા વિરદ્ધ જે કોઈ
માંચ કે પ્રેરણાથી જાણ્યું હોય, તે અમે તે બદલ અનુરૂપ શ્રી સંપદ પાસે "નિ
દાન" માનીએ છીએ.

પુના. તા. ૧૫-૮-૫૮.

વિશાલીક પાઠ્યપુસ્તક
.....

શ્રી ગુણેશ્વર પાર્શ્વનાથાય નમઃ

પ્રારંભિક પાઠ્યક્રમ.

★ વિભાગ પહેલો ★

શ્રી નવકારમંત્રથી સંસારદાતા સૂત્ર મુદ્રી સૂત્રાર્થ સંપૂર્ણ

૧. શ્રી નવકારમંત્ર (પંચમંગલસૂત્ર)

અન્યાર્થ

નમો-નમસ્કાર હો. અરિહંતાણું-ચારધાતીકર્મોને! નેઓએ
શ ક્યો છે, તેવા શ્રી તીર્થેકર લગવતોને. સિદ્ધાણું-આ
મોને નેઓએ કય ક્યો છે, તેવા સિદ્ધ લગવતોને. આયરિયાણું-આ
ગ્રીશ ગુણે ગિરાજમાન આચાર્યમહારાજોને. ઉવજાયાણું-આ
પત્નીશ ગુણે ગિરાજમાન ઉપાધ્યાયજી મહારાજોને. લોગે-મ
પ્યક્ષોકમાં (અદીદીપને વિષે) વિચરનારા. સંવસાદુણું-૨૭
ગિરાજમાન સર્વ સાધુમહારાજો અને સાધ્વીજી મહારાજોને. એ
આ. પંચ-પાંચ. તમુદ્ધારો-નમસ્કાર. સંવ્ય-સર્વ. પાવ-
પ્રણાસણો-વિનાશ કરનાર. મંગલાણું-મંગલોમાં. ય
પ્રથમ, ઉત્કૃષ્ટ, પહેલું. હવડ-છે. મ

સૂત્રાર્થ.

નમો અરિહંતાણું-(૧) ચાર ઘાતીકર્મોનો લેગોગો નાશ કર્યો છે, તેવા શ્રી અરિહંત ભગવંતોને નમસ્કાર હો, થાગો. (૧૬ છં.)

નમો સિદ્ધાણું-(૨) લેગોગો આઠ કર્મોનો ઘાય કર્યો છે, મોટા પામ્યા છે, પરમશુદ્ધ બન્યા છે, તેવા શ્રી સિદ્ધ ભગવંતોને નમસ્કાર થાગો.

નમો આચરિયાણું-આચાર્ય મહારાજોને નમસ્કાર થાગો.

નમો ઉવજ્જાયાણું-ઉપાધ્યાયજી મહારાજોને નમસ્કાર થાગો.

નમો લોગો ગુરુગ્રાહણું-આઠીઠીપરૂષ મનુષ્યલોકમાં વિગરના ગર્ભ ગ્રામી મહારાજોને નમસ્કાર થાગો.

જોગો પંચ નમુકારો ત્રણ જગ્યાનેલા જો પાંચે પરમગિજ્ઞાને કર્મ નાશ કરે.

મનુષ્યપરુષપાશુપતિજો-જોગે બનેલાં ઉપાધ્યય કર્મો (ગર્ભ) નાશ કરે તો.

મનુષ્યપરુષપાશુપતિજો-જોગે બનેલાં ઉપાધ્યય કર્મો (ગર્ભ) નાશ કરે તો.

મનુષ્યપરુષપાશુપતિજો-જોગે બનેલાં ઉપાધ્યય કર્મો (ગર્ભ) નાશ કરે તો.

મનુષ્યપરુષપાશુપતિજો-જોગે બનેલાં ઉપાધ્યય કર્મો (ગર્ભ) નાશ કરે તો.

આવાધ

આ સુરમાં પાંચ પરમેશ્વરોને નમસ્કાર કરવામાં આવે છે અને તેમાંના એકને પણ કહેતા બ્રહ્મવર્ષના નમસ્કારથી તે વિશે દર યાવ છે તેથી બહુ મહત્ત્વ અને છે, તેનું પૂજન નામ પરમપ્રમુદ્ધ મદામનરૂપ એમ પણ કહેવાય છે આ સુરમાં મંત્રને શ્રી નમસ્કાર મદામનરૂપ પણ કહેવાય છે આ મંત્ર પૂર્વેના સાત અક્ષર છે. આ મંત્ર સાંજે છે, એટલે નારિયો છે તેના બનાવનાર કોઈ નથી. એ ત્રીયેકર બ્રહ્માના પાત્ર, તે તેને પ્રકાશમાં લાવવાનું જ માત્ર કામ કરે છે. વાંચક દીપકેશ્વરી નિરીક્ષક કરશે, તો આ મંત્રમાં એક મુખ્ય અને એક સુકશે કે અસ્તિત્વ કામ માત્ર અસ્તિત્વ નામ નથી. અસ્તિ એટલે કામ ને દેવશ્રી અનન્તના સત્ત્વ, તેને જેથી સ્વયં-શુદ્ધિએ કરે તે શ્રી ત્રીયેકર વીતનગ જ અતી અસ્તિત્વ લાખ છે. આ રીતે મુખ્યમંત્રમાં જ્યાં બ્રહ્માનાનું નામ નથી મળતું. ત્યાં આગાધ કેડિપાપ્યાવ મદામનરૂપ નામ દોલ જ ક્યાંથી? માનું નામ આદ્યમત્ર કહેવાય છે. અસ્તિત્વ અને દક્ષિણ આ તાસનમાં નથી પાંચ પરમેશ્વરોના નમસ્કારના આ એક કામ છે. નામાંકિત ગોપધરી જેમ તેમ દર યાવને પુષ્ટ મળે તેમ આ મદામનરૂપ (૧) સર્વ પાપનો હાય અને (૨) બાવિમાં ઉત્કૃષ્ટ મિત્રની પ્રાપ્તિ થાય, એટલે કે જૂલકાલના પાપ વિહોને દરે ને અસ્તિત્વ ઉત્કૃષ્ટ અને. આ નમસ્કારમંત્ર ૬૮ અક્ષરોનો અને તેમાં સંપૂર્ણ રમ્યાય છે. તેનો વ્દય પણ આત્માને દશકર્મો ને પાવન કરનાર બને છે. નવ દાખ નવકારનો વ્દય કરે તેને નારીમાં

મધ્યમ કાંચી સોં છે. આગળે સાધુ મહારાજે જ વાંચી સોં. જે
જિનજીને કાવક વાવિશ આગમ મટે તો મોટે બાજે નાન
પરમ સુખેર છે.

+ જાણી જ સમજે એમ કહે છે કે આગળે પૂજક કરીએ. ને તેણે
પૂજા કરે.

+ જાણનાર કહેશે પણ "મહારાજ" મહારાજાં આગળે જે
જિનજીને જાણનાર પાપમાં મુકાળે મહત્ત્વ સમીપે
જાણનાર જે કાંઈ જાણનાર જે જૈન મહારાજાં જે જિનજીને
જાણનાર જે કાંઈ જાણનાર જે જૈન મહારાજાં જે જિનજીને

જાણનાર જે કાંઈ જાણનાર જે જૈન મહારાજાં જે જિનજીને
જાણનાર જે કાંઈ જાણનાર જે જૈન મહારાજાં જે જિનજીને
જાણનાર જે કાંઈ જાણનાર જે જૈન મહારાજાં જે જિનજીને
જાણનાર જે કાંઈ જાણનાર જે જૈન મહારાજાં જે જિનજીને

જાણનાર જે કાંઈ જાણનાર જે જૈન મહારાજાં જે જિનજીને
જાણનાર જે કાંઈ જાણનાર જે જૈન મહારાજાં જે જિનજીને
જાણનાર જે કાંઈ જાણનાર જે જૈન મહારાજાં જે જિનજીને
જાણનાર જે કાંઈ જાણનાર જે જૈન મહારાજાં જે જિનજીને

જાણનાર જે કાંઈ જાણનાર જે જૈન મહારાજાં જે જિનજીને
જાણનાર જે કાંઈ જાણનાર જે જૈન મહારાજાં જે જિનજીને
જાણનાર જે કાંઈ જાણનાર જે જૈન મહારાજાં જે જિનજીને
જાણનાર જે કાંઈ જાણનાર જે જૈન મહારાજાં જે જિનજીને

૩૫ છે. કાન્તુ કે તેનાં ૧૪ પુત્રોનો આર છે. શુભ
બાપથી નવકાર મંત્રનું સમસ્ત કરનાર આ બલરામુદને
સાંદળે તરી બાપ છે તેથી તેને મદામત્ર કહેવાય છે.

પ્રશ્ન ૨-નવકારમંત્રથી કોનું સમસ્ત અને કોને નવકાર
કરાવેલ છે ?

ઉત્તર— આ મદામત્રથી દુનિયામાં સૌથી અતિ પવિત્ર મળતા
પાંચ પરમેશ્વરોનું સમસ્ત અને તે પાંચેયને નમસ્કાર
કરાવામાં આવેલ છે.

પ્રશ્ન ૩-પંચપરમેષ્ટિ એટલે કોણ ? તેનાં નામ કહો.

ઉત્તર— પરમેષ્ટિ એટલે દેવામાં કોણ સ્થાનને પામેલા મદાન
આત્માઓ, તે પાંચ આ પ્રમાણે છે. (૧) અદિદેવ
(૨) શિવ (૩) આશ્વિન (૪) ઉપાશ્વિન અને (૫) સાધુ.

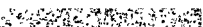
પ્રશ્ન ૪-જેન દર્શનમાંની તટસ્થતા શી છ રીતે સમજાવો.

ઉત્તર— બહુથુન શિવમંત્ર ૫. આ. મ. શ્રી હરિમદ્મદિશ મદા-
નજ વિરચિત કોઈ પ્રકારે પરથી તેનો તુરત ખ્યાલ
આવી જાય. જુઓ :-

પદ્મપાત્રો ન મે વીરે, ન ચ દ્વેષઃ કલિલપુ।

યુક્તિનદ્ધનં વસ્ય, તસ્ય કાર્યઃ પરિમહઃ॥

બાવાર્થ એ છે, કે અમારે નામની સાથે સંબંધ
નથી. ભલે દરેક હોય કે મદાત્રીર હોય. કોઈના પર
અમને પદ્મપાત્ર નથી. યુક્તિવાળું કથન હોય તે
અમને સ્વીકાર્ય છે.

૭-આ નવકારને શ્રી સિદ્ધચક્ર યંત્ર સાથે શો સંબંધ છે ?
 — શ્રી સિદ્ધચક્ર યંત્રમાં જેમ નવ પદો છે, તેમ આ પાંચ
 પદોમાંથી આમાં જે દેવ પદો છે, તે છેઃલા ત્રણ ગુરુપદો
 શોભનારા છે. જ્ઞાન ધર્મના બાંકાર અને ધર્મના દાના
 એવા દેવ અને ગુરુ-જો બન્નેનો આ નવકારમંત્રમાં સમાવેશ
 હોવાથી આ મહાનત્રમાં દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર અને તપ
 કેવળ ધર્મનો પણ સમાવેશ ગુણગુણીના સંબંધે રહેલો છે.
 દેવ અને ગુરુ જો બન્ને ગુણી છે, અને દર્શન, જ્ઞાન
 ચારિત્ર તથા તપ એ ચાર આત્માના ગુણો છે. જેમ
 “લાલ પદો” કહેવાથી લાલાશ ધર્મથી અભિન્ન છે, તેને
 ગુણગુણીનો સંબંધ કહેવાય છે. જો દિસાએ શ્રી સિદ્ધ-
 ચક્ર અને આ નવકારમંત્ર વચ્ચેનો જોડ જ સ્વરૂપ છે.
 આત્મા અને ધર્મની એકીઓમાં અવાંતર રીતે આ
 નવકારનું જ આરાધન કહી શકાય, એમ શ્રી સિદ્ધચક્ર
 યંત્રનો અને આ શ્રી નવકાર મહામંત્રનો સુમેળ સ્પષ્ટ છે.

૨. શ્રી પંચિદિય (રચાયના) મૂત્ર.

અત્યંત્યાર્થ.

પંચિદિય-પાંચ દિગ્દિશોને, સંવચરણ-દ્રાવ્યમાં સંખનાર.
 નદ-તથા. નવચિહ્ન-નવ પ્રકારની. બાંધવર-પ્રકાર્યંત્રનની.
 ગુપ્તિધરો-ગુપ્તિ (સાંક)ને ધારણ કરનારા. ચરિત્રિદ ચાર પ્રકારના.
 દસાય-દસાધોથી. મુક્તો-મુક્તિઓમાં. ક્રિય-એ પ્રમાણે. આદ્ય-સ-
 આદ્ય. ગુણદિ-ગુણોવડે. સંગુનો-સંકલિત પંચ-પાંચ. માદ્ય-પંચ-
 મદ્ય પ્રતિજ્ઞાઓથી, મદ્યન નતોથી. વ્યુત્તો-વ્યુત્ત. પંચ વિદ્યાધાર-
 પાંચ પ્રકારના આચારોને. પાત્ર-પાત્રવાને. સમત્થો-સમર્થ. પંચ
 મનોગુપ્તિ-પાંચ પ્રકારની સમિતિને ધારણ કરનારા અને તિગુત્તો-
 મનોગુપ્તિ, વચનગુપ્તિ તથા દ્રાવ્યગુપ્તિ એ ત્રણ ગુપ્તિવાળા. એમ

મવે મળીને. છત્તીસ-છનાસ. ગુણ
મજ્ઞ-મારા.

સૂત્રાર્થ

પંચિદિય સંવરણો-(૫) પાગ ઇદ્રિયે
તહ નવવિહ બંભચેરગુત્તિધરો-(૬)
(શિયળમતની વાડોને) પ્રહચર્યની ગુમ્તિ
ચઉવિહ કસાયમુક્કો-(૪) ક્રોધ, માન,
ચારે પ્રકારના કપાયોથી દૂર રહેનારા.
ઈય અદ્ધારસ ગુણેહિં સંભુતો-એ અદ્ધાર ગુણ
પંચ મહવ્યભુતો-(૧) હિંસા ન કરવી. (૨)
(૩) ચોરી ન કરવી. (૪) સ્ત્રીને અડવું પણ
નતનો પરિગ્રહ રાખવો નહીં, એ પાંચ મહ
પંચ વિહાચાર પાલણુસમત્યો-(૫) જ્ઞાનાન
ચારિત્રાચાર, તપાચાર ને વીર્યાચાર એ પાંચે પ્રક
પાલન કરવામાં સમર્થ, એટલે કે પુરુષાર્થવાન
પંચ સમિઓ તિ ગુત્તો-(૫+૩) પાંચ સમિતિઓ
ત્રણ ગુમ્તિઓવાળા મન, વચન ને કાયાના અશુ
ગોપવનારા.
છત્તીસ ગુણો ગુરુ મજ્ઞ-એવા ઉપર વર્ણવેલા છ
વાળા મારા ગુરુ મહારાજ છે. (તેમની
આ સત્રમાં માત્ર)

લિંક પાઠ્યક્રમ-સૂત્ર ૨.

જા કાથે નવકાર ને પંચિદિય સૂત્રોથી સ્થાપના કરીને તે સ્થાપેલા પનાચાર્યંછની સામે, જાણે ગુરુ મહારાજ પોતે સન્મુખ જ બેઠા તેમ ધારી સામાયિક આદિ ધાર્મિક ક્રિયાઓ કરી શકાય છે. મહારાજના સ્થાને પુસ્તક, નવકારવાળી, સાપડા અથવા સમ્યગ્ દિન, જ્ઞાન, ચારિત્રના કાંઈ પણ ઉપકરણ વિગેરેને ઊંચા સ્થાને કીરે નવકાર ને પંચિદિયસૂત્ર બોલી સ્થાપનાચાર્ય સ્થાપવામાં આવે છે. તેની સામે પણ ક્રિયા કરવાથી ક્રિયા શુદ્ધ થઈ શકે છે. થી આ સૂત્રનું બીજું નામ સ્થાપનાસૂત્ર પણ કહેવાય છે.

પરિમલ

★ કાયા અને મનને કાબુમાં લાવવામાં પરમ સાધનભૂત પાંચ સમિતિઓ અને ત્રણ ગુપ્તિઓ, શરીરની અંદર રહેલા આત્મા પર સતત ચોકી પહેરો ભરે છે. જે ગુરુમહારાજના આચારોમાં તે ન હોત તો તેમને પૂજ્ય કોણ ? તેના આધારે જ તેઓ વિશુદ્ધ અને પવિત્ર હૃદયન ગણાય છે, અને દુનિયા પર સારી અસર ને છાપ પાડી શકે છે. ગુરુમહારાજના હૃદયમાં રહેલો શુભ લાગણીઓનો પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુપ્તિના પાલનથી સાક્ષાત્કાર થતો દેખાય છે, કે મન, વચન અને કાયા ઉપર તેઓનો કેટલો કાબૂ છે.

★ ધાર્મિક અનુષ્ઠાનોમાં સમ્યગ્ ઉપયોગપૂર્વક જે પ્રવૃત્તિ કરાય નામ સમિતિ, એ તેનો સાદો અર્થ છે. તેમજ ચંચલ મન, વચન કે કાયાને સ્થિર રાખવા, કે અશુભ પ્રવૃત્તિથી દૂર રાખવા એ ગુપ્તિ અર્થ છે.

★ દુનિયામાં આજે જેમ બુદ્ધાનુદા કાયા માટે બુદ્ધીબુદ્ધી સમિતિ સ્થાપી તે દ્વારા વ્યવસ્થાનંત ચલાવાય છે, તેમ આત્માનું સીધું સ્થાપના માટે પ્રેવેળજાની શ્રીવીતરાગ ભગવંતોએ

★ ઔજનં દુઃખ ઉત્પન્ન થઈ જાય તેવી કદુતા આપણા સ્વાર્થી મુખમાં મોટે ભાગે હોય છે. એટલે વચનની મધુરતા કેળવવા મોટે વીતરાગ ભગવંતોએ ભાષાસમિતિ રાખવાનું મુનિરાવ્દેને ખાસ ફરમાન કર્યું છે.

સરળ પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧-પાંચિન્દ્રિય સૂત્ર શા મોટે છે? તેમાં શું આવે છે?
ઉત્તર—આમાયિક્ક લેતાં સ્થાપનાશુ સ્થાપવા મોટે આ સૂત્ર નવકારમંત્રની પછી તુરત જ બોલાય છે. તેમાં આચાર્ય મહારાજના ૩૬ ગુણો વર્ણવાયા છે.

પ્રશ્ન ૨-આચાર્ય મહારાજના ૩૬ ગુણો ગણાવો.

ઉત્તર—૫ ઇન્દ્રિયોના વિકારોને રોકવા. ૯ શિયળત્રતની વાંડોને સાચવી ૪ કપાથોને છતવા. ૫ મહાત્રતોને ધારણ કરવાં. ૫ મહાન આચારોને પાળવા. ૫ સમિતિ અને ૩ ગુમિને ધારણ કરવી, એમ કુલ ૩૬ ગુણ આચાર્ય મહારાજનાં છે. આવા ૩૬ ગુણો જેઓમાં હોય તે આચાર્ય મહારાજ પરમેષ્ઠિના ત્રીજા પદને દીધાવે છે. આ ગુણોના કારણે તે ભાવાચાર્ય કહેવાય છે.

પ્રશ્ન ૩-પાંચ ઇન્દ્રિયોનું કામ વ્યવહારિક ભાષામાં સમજાવો.

ઉત્તર—(૧) સ્પર્શેન્દ્રિય (આમડી)—સ્પર્શ પારખવાનું કામ કરે છે.

(૨) રસનેન્દ્રિય (જીભ)—સ્વાદ જણાવવાનું કામ કરે છે.

(૩) ઘ્રાણેન્દ્રિય (નાક)—ગંધ જોખખવાનું કામ કરે છે.

(૪) નેત્રેન્દ્રિય (આંખ)—જોવાનું કામ કરે છે.

(૫) શ્રોત્રેન્દ્રિય અથવા કર્ણેન્દ્રિય (કાન)—શ્રવણવાનું કામ કરે છે. (ઇન્દ્રિયોનો ક્રમ પણ આ પ્રમાણે જ છે.

જેમકે એકેન્દ્રિય જીવાને એકેન્દ્રિય તરીકે જણાવે છે. એકેન્દ્રિય એકેન્દ્રિય જીવાને એકેન્દ્રિય તરીકે જણાવે છે. એકેન્દ્રિય એકેન્દ્રિય જીવાને એકેન્દ્રિય તરીકે જણાવે છે. એકેન્દ્રિય એકેન્દ્રિય જીવાને એકેન્દ્રિય તરીકે જણાવે છે. એકેન્દ્રિય એકેન્દ્રિય જીવાને એકેન્દ્રિય તરીકે જણાવે છે.

પ્રશ્ન ૪-પાંચ મહાત્મોનાં સ્વરૂપ સમજાવો.

ઉત્તર—(૧) પ્રાણાતિપાતવિરમણ-સ્વરૂપિણ ન કરવી તે.

(૨) ગુપ્તાવાદવિરમણ-ગુહ્ય ન જોલવું તે.

(૩) અદત્તાદાનવિરમણ-ચેરી ન કરવી તે.

(૪) મૈથુનવિરમણ-ગ્રહચર્ય પાળવું તે.

(૫) પરિચરણવિરમણ-ધન ધાન્યાદિનો સંગ્રહ ન કરવો તે.

મૂકમ છવરયાનું પાલન અને કચ્છનકામિનીનો ત્યાગ એ આ મહાત્મોમાં મુખ્ય તત્ત્વ છે. તે આજની દુનિયા માટે બહુ જ મુશ્કેલ છે, કારણ કે આજની દુનિયા તો સ્ત્રી અને ધનની પાછળ ગાંડી છે. અર્થકામની ખૂંટરી બની જવાથી હૃદયન પરેશાન બની જવા પામી છે, તેથી જ તે તત્ત્વ અત્યંત મહત્ત્વનું છે એમ સ્પષ્ટ સમજાય તેમ છે.

પ્રશ્ન ૫-પાંચ સમિતિઓનાં નામો તથા તેની સમજણ આપો.

ઉત્તર—(૧) ધર્મી સમિતિ-હાલતાં ચાલતાં રસ્તામાં જોઇને ચાલવું.

(૨) બાપા સમિતિ-જોલવામાં (સંયમ રાખી) યોગ્ય ને જરૂરી જ જોલવું. તે પણ મધુર અને ખીજાનું હિત ધાય તેવું.

(૩) એપણા સમિતિ-આહાર, પાણી કે જરૂરી ચીજો દોપરહિત મેળવવી. મુનિરાજ ગોચરી પાણીમાં દોષ ન લાગે તેવી કાળજી રાખે તે.

(૪) આદાનલઠમત્ત નિશ્ચેપણ સમિતિ-પાત્ર પ્રમુખ ઉપ-યોગી ચીજોને લેતાં મૂકતાં પ્રમાણ ના કરવી, ચતના રાખવી તે.

(૫) પારિશ્રાપનિકા સમિતિ-ચંદ્રિકા, માત્રુ (ઝાંઝ, પેશાણ) વિગેરે નકામી ચીજો દ્રુષ્ટવામાં છવચતના પાળવી તે.

પ્રશ્ન ૬-ત્રણ શુસિઓનાં નામ તથા સમજણ આપો.

ઉત્તર—(૧) મનોશુસિ-મનના અશુભ વિચારો પર કાળ રાખવો.

(૨) વચનશુસિ-જોલવા પર કાળ રાખવો. ખીજાને દુઃખ ધાય તેવું ન જોલવું.

પ્રશ્ન ૨-પ્રણામ કેવી રીતે થઈ શકે? તેનું નામ શું?

ઉત્તર—જે હાથ જોડી, જે હીંચણ જમીન પર લગાડી અને ભૂમિએ લગાડવાપૂર્વક માથું નમાવી પ્રણામ કરાય, તેને “પંચાંગ પ્રણિપાત” કહેવાય છે. આ નમસ્કારની પહેલાં, ઘરનાં કે સંસારના બીજા સર્વે પાપવ્યાપારોનો “નિઝીહિ” શબ્દથી ત્યાગ કરવામાં આવે છે. બીજા વ્યાપારોને ભૂલી જવાય, તો જ પ્રણામમાં ભાવશુદ્ધિ આવી શકે, એ કારણથી મંદિરે કે ઉપાશ્રયે દેવ કે ગુરુની પાસે જતાં ‘નિઝીહિ’ કહેવાનો રિવાજ ને વિધિ છે, વ્યાપાર શબ્દથી અહીં પ્રવૃત્તિઓ સમજવી.

પ્રશ્ન ૩-નમન અને વંદન એ બેમાં કંઈ ફરક હશે ખરો?

ઉત્તર—“નમો અરિહંતાણં” માં નમસ્કાર કર્યો છે, તે મનથી પણ થાય છે. તેથી તો નવકારવાળીમાં એ નવકાર ગણાય છે. હૃદયના ભાવપૂર્વકના નમસ્કાર તેમાં મુખ્ય છે. ત્યાં શ્રી અરિહંતોને કાયાથી શરીર નમાવીને વંદના કરવાની નથી. તેમાં કેવળ નમસ્કારથી સંતોષ માનવાનો છે. ત્યારે જમાસમણના ને કાયાને નમાવવી જ પડે. એટલે શરીરને નમાવને નમાવ્યા વિના “ઘઙ્ઘામિ જમાસમણ” ને નમાવવાની શકાય નહીં. આટલો નમન અને વંદન થયો શકે છે. બાકી તો જેકે કિંચિત્ નમાવવાનું જ ક્યેય સાચવવાનું છે.

ભાતપાણીનો લાભ દેજો-આહાર પાણી વિગેરે જે કોઈપણ ચીજનો ખપ હોય તે વહેરવા પધારજો. (કે જેથી હું કૃતાર્થ થાઉં.)

ભાનાર્થ

ગુરુવંદન કરવા જતાં આ સૂત્રથી ગુરુમહારાજને સુખશાતા પૂજાય છે. એટલે કે દિવસમાં સવાર, બપોર અને સાંજ એમ ત્રણ વાર તારક ગુરુ મહારાજને વંદના કરી શાતા પૂજવી જોઈએ.

રાત્રિએ ત્રણ વખત વંદના કરવાનું ગૃહસ્થીશ્રી અને તેમ નહીં હોનાથી, સાંજે પ્રતિક્રમણ કર્યા બાદ આવક ગુરુ મહારાજને તે બદલ “ત્રિકાલ વંદના” કહીને ઘેર જાય છે.

પરિમલ

- ★ ગુરુમહારાજને વંદન કરવાની વિધિ એ સૂચવે છે, કે ગુરુમહારાજ મારા કરતાં ઘણાં જ વિશિષ્ટ ગુણિયલ છે. તેમના ઉત્તમ ગુણોને સ્વીકારવાના પ્રતિક રૂપે તેઓનું આ સૂત્રથી બહુમાન પ્રગટ થાય છે. તથા વિનય દ્વારા તેઓનું આકર્ષણ થાય છે.
- ★ વીતરાગ ભગવંતની આજ્ઞા સંપૂર્ણપણે તો સમર્થ ગુરુમહારાજને જ પાળી શકે છે. તેમની અપેક્ષાએ આપણે તો જિનેશ્વરદેવની આજ્ઞા અંશ માત્ર પણ પાળી શકતા નથી. માટે જ આપણા માટે ગુરુમહારાજને પૂજ્ય ગણાય છે.
- ★ જેમ શિક્ષક વિના નિરાશ ચાલી શકતા નથી તેમ ગામેગામ વિચરતા ગુરુમહારાજને વિના ધર્મનો પાલન થઈ શકતો નથી. ગુરુમહારાજ સિવાય ઉત્તમ આત્માઓને શિક્ષણ આપી શકે ? બોગવિદ્યારસીના કેપડાં પહેરીને શિક્ષણ આપી શકે ? ગુરુમહારાજને કંચન કામિનીના વ્યાખ્યાન મળ્યાં હોય તો મર્યોટ અસર થાય છે.

મહારાજના વચન પર જેટલા માટે જ વિશ્વાસ રાજરામાં આવે છે તેઓએ આવી જિંદગી જુદું નહિ બોલવાની પ્રવિણતા લીધી તેઓ આપણને જે ઉપદેશ આપે છે, તે પણ વીતરાણી કેવલની બચાવને જે જે કહ્યું છે, તે પ્રમાણે જ આવે છે. પોતાનું મનનું કબોલકલિષ્ઠ બોલી સંકળા નથી.

સિંચાવવામાં આવેલા જ્યારે મનમાંથી જાયે, ત્યારે સમજાવવામાં આવે છે. કે કમ કરમાં પણ પૂરી-અવધમાં છે ને / તેમ મહારાજને દિવસમાં પણ ચાર ફરેક ચરણેકે મુજરાના પુછી જાયે. તે પુછવાની આપણી ફરજ છે. અરજ કે આત્મિક દ્રષ્ટિએ જ્યાં સાચા વાતનાર સગા તેઓ જ છે. અને તેઓએ ધરખાર આં દોવાથી, તેઓનાં પણ મદા સગાં આપણે જ કહેવાઈએ. કાવન વારક-સંચકનું આ સમયજ છે.

તેનો રોગ વૈધ કે ડોક્ટર કહે છે. તથા ધોષી મદાં કપરાંનો / કાલી આવે છે, તેમ મુક્તમહારાજ આપણા આત્મામાં રહેલાં શો અને વિકારોને દૂર કરે છે. એટલે તેઓ આપણને શુદ્ધ કરા છે.

સાનને જેમ વધારવાને પદોંચાડનારા પાયલોટ હોય છે, તેમ ધર્મના જે આપણને દોસ્તનારા મુક્તમહારાજ છે. જેમ પાયલોટ શિક્ષિત થ છે, તેમ વીતાર્ય મુક્તમહારાજ જિનની આજ્ઞાના નળુ હોય શિક્ષણ લીધા વિના કોઈ પાયલોટ વિમાન ઉડારે તો મુક્તમાન થિરે. તેમ ધર્મ મહારાજનારા મુક્તો આરિય ગુણ વિનાના કે જાન માના હોય તો મુક્તમાન પદોંચાડ.

સાનને ચલાવનાર જેમ સારો પાયલોટ હોય, તો વિમાનની સફર થ નિયતે. તેમ દરિયાય પોંપનારા નદી પરંતુ સન્માય અવાવનારા મુક્તો સુયોગ થાય, તો આપણા બચનો પણ ફેરો દળે ને તેજ્યે પહોંચાય.

[illegible]

۵۱

71

19

٤

4

૧. શ્રી ઇરિયાવલી (પ્રાયશ્ચિત્ત) સૂત્ર

અન્યથાર્થ

કિંલ્લાસેષુ-આપની ઇચ્છાથી. નદિશનુ-આપના આપે. બગવન-
 વૃણ્ય ! ઇરિયાવલિય-આપના આપના સામેલા પાપેથી. પરિક-
 મિ-હું પ્રતિક્રમું ? એટલે કે તે પાપેથી પાત્રે મહું ? કિં-
 લ્લા પ્રમાણ કે પ્રમાણિ-હું હું પરિકમિટ-પ્રતિક્રમણ કરવાને.
 રેવાવલિયાએ-આપના આપના વિશદ્વજાએ-વિશદ્વજા થવાથી.
 મજ્જામજ્જિ-જળનાં આપનાં પાવુદમજ્જિ-માણી કે છયો ઉપર પગ
 કાઢે જતાં, આપનાં. બીજાકમજ્જિ-બીજાને પગ નીચે આપનાં.
 વિષકમજ્જિ-હીલી જનકપદિને આપનાં. આસા-આકા. હિંતિગ-
 હિંતિગ, હીટીનાં હીટ-નરેવાનાં રમનાં. પળમ-નિવાળ. લીલ. કુચ.
 મ-દાણું પાણી. મટી-માટી. મજ્જા-કરોગિયાનાં. સંતાણા-જલમાં.
 હિંમજ્જિ-પગથી આપનાં કે રજાવનાં. જે-જે. મ-મે. છયા-છયો.
 વેરદિયા-વિદાવ્યા હોય. અગિદિયા-એક દરિયાવાળા છયો.
 મજ્જિયા-એ દરિયાવાળા. તેરદિયા-ત્રણ દરિયાવાળા. ચરદિયા-
 ચાર દરિયાવાળા. પચિદિયા-પાંચ દરિયાવાળાં. અભિદિયા-સાતે
 માથાં હોય. યનિયા-નૃપવટે કાંકયા હોય. લેરિયા-બોંય સામે મર્યા
 હોય. સંઘાકયા-એકા કયો હોય. સંઘદિયા-રૂપશ કયો હોય.
 પરિયાવિયા-કષ્ટ ઉપજતવ્યા હોય. કિલ્લામિયા-ખેટ પમાડ્યા હોય.
 હિંદિયા-બીજાટાવ્યા હોય કે ત્રણ પમાડ્યા હોય. કાણાઓ કાણ-
 એક ઠેકાણેથી બીજે ઠેકાણે. સંદામિયા-ખમેકયા હોય. હવિયાઓ-
 હવિતથી. વવરેવિયા-ચૂકાવ્યા હોય. તરસ-તો. મિચ્છા-મિચ્છા
 યાઓ. મિ-મારું. કુકુટ-પાપ અથવા કુકુટ.

જન્મ જીવન પરિવર્તન કરી દેાય.

એગિંદિયા, એઇદિયા, તેઇદિયા, ચર્મિંયા, પંચિંદિયા-
એક ઇન્દ્રિયવાળા-સ્પર્શેન્દ્રિયવાળા અગ્નિ, વાયુ,
વનસ્પતિ. એ ઇન્દ્રિયોવાળા-સ્પર્શેન્દ્રિયવાળા શાંખ,
કોડી, જળો, પોરા, અપ્સીન્દ્રિયવાળા-સ્પર્શેન્દ્રિયોવાળા-
સ્પર્શ, રસના ને પ્રાણેન્દ્રિયવાળા નાકાડા વિગેરે.
આર ઇન્દ્રિયોવાળા-સ્પર્શેન્દ્રિયવાળા નાકાડા વિગેરે.

રંભિક પાઠ્યક્રમ મુદ્ર-પ.

વિંછી, ભમરો. માળી, ડાંસ, મચ્છર, પતંગીઆ વિગેરે. પાંચ
દેહિયોવાળા-સ્પર્શ, રસના, પ્રાણ, ચક્ષુ અને શ્રાવેન્દ્રિયવાળા
નારકી, તિર્યચ, મનુષ્ય ને દેવતા એ બધાય એકે દ્રિયથી
પચ્ચેન્દ્રિય સુધીના હોયને.

અભિહયા, વર્તિયા, લેન્નિયા-આમે આવતાને હાથ્યા હોય,
મૂળવડે હાંક્યા હોય, ભૂમિ સાથે ઘસ્યા હોય કે મચળ્યા હોય.
સંઘામ્યા, સંઘટ્ટિયા-એક બીજાને ભેગાં કર્યાં હોય, અથવા
હોવાને માંહોમાંહ એકલાં કર્યાં હોય, ઘોડા, સ્પર્શવડે ચીડા
કરી હોય.

પરિયાવિયા, કિલામિયા, ઉદ્વિયા-કષ્ટ કે પરિતાપ ઉપજાવ
આ હોય, થકવીને મુશ્કેલ જેવા કર્યાં હોય, અથવા એ
પમાડ્યો, ઉપદ્રવ કર્યો કે ત્રાસ પમાડ્યો હોય.
હાણાઓ હાણું સંકામિયા-એક સ્થાનથી બીજા સ્થાને મૂક
કે ખસેડ્યા હોય.

હવિયાઓ વવરોવિયા-હવિતથી ચૂકવ્યા હોય, એટલે
મર્યાં હોય.

તદ્મસ મિચ્છામિ દુક્કડં-તે દુષ્ટતથી લાગેલાં મારા
મિથ્યા થાઓ, નાશ થાઓ.

ભાવાર્થ

આત્મશુદ્ધિ કરનારને ચોતે કરેલાં પાપોને દૂર કરવાની
પ્રથમ આવશ્યકતા હોઈ, લાગેલાં પાપોની આ સત્તમાં શમ
આવી છે. તેમજ કયા પ્રકારેથી કયા કયા હોવા
કરવાનાં આવડું છે.

પરિભાષ

- ★ જૈન દર્શનની કયા અલિસા કેટલી ઉડાણુ સ્વરચનાથી છે, તે "ધરિયાવહી" સૂત્રમાંથી મળી આવે છે. પારકાના આત્માઓ આ જાણી કેવી કેવી રીતે ફળાય છે, તે તેની સૂચ્ય હિસાથી પણ ખેલેલાં પાપો લાગે છે. તે પણ આ સૂત્રમાંથી આપણને જાણવા મળે છે, તે તેના પાપથી છૂટવાનું પણ આ સૂત્રથી બને છે.
- ★ "હિસા માત્ર પચેન્દ્રિય જીવોની જ લોધ રોકે છે." તેનું માનનારાઓએ આ સૂત્ર પડકાર ફેંકે છે, કે પચેન્દ્રિય સિવાયની એકેન્દ્રિયથી ચક્રિન્દ્રિય સુધીની હજી ઘણી મોટી દુનિયા છે. તે જીવો પણ હિસા કરતાં લાયક નથી. જીવમાત્રનો વસવાટ એકેન્દ્રિયથી પચેન્દ્રિય સુધીમાં છે. તે પણ આ સૂત્રથી સિદ્ધ થાય છે.
- ★ એકેન્દ્રિયથી પચેન્દ્રિય સુધીની આવી મુદ્દમ અલિસા બીજા કોઈ દર્શનકારો બતાવી શક્યા નથી. માટે આ જૈન સિદ્ધાંતો સર્વજન કથિત છે એ સિદ્ધ થાય છે.

સરળ પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧—"ધરિયાવહી" સૂત્ર શા માટે બોલાય છે? તેનું બીજું નામ શું છે?

ઉત્તર—જતાં આવતાં જમીન ઉપર હાલતાં ચાલતાં આપણા આત્માથી જાણતાં કે અજાણતાં જે કાંઈ અપરાધો થએલ હોય, તેની ક્ષમા માંગવા માટે આ સૂત્ર આમાયિક આદિમાં બોલાય છે, તેને પ્રાયશ્ચિત સૂત્ર પણ કહેવાય છે. બાલ-મુનિશ્રી "અધમુક્તાજી"ને આ સૂત્ર બોલતાં બોલતાં, પાપનું પ્રાયશ્ચિત કરવાની વિગત જાણનારો આલોચના કરતાં કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું હોય તેવું નિરાધનાઓથી મલિન થએલા આત્માનાં પાપો અવગણ્યાં આ મહાન સૂત્ર છે.

સારસ્વતિ પાઠ્યક્રમ-સૂત્ર ૬.

૧. "તન્મ નિઃશ્ચયે કુક્ષુદ" મેં અર્થે સમજવો.
 આર્થ તે પાપ નાશ થાયે અથવા તે પાપની દૂં માફી
 મોંઘે મુ. એ તેને આદો અર્થે સાપ છે.
 ૩ દેવેક કિર્તિવાનું "કલ્યાણ" સૂત્ર આ માટે પ્રથમ
 આગળ છે.

૨. કેળીનિ પુરુષનું ઓળખ આપવા પાંદડાં જેમ કેવે પ્રથમ
 કેવે આપે. તેમ આગમની મુદિ દેવનારને માટે પૂર્વે
 યજ્ઞેત્રાં પાંચેની મુદિ કરવા દેવેક કર્મોન્મુખાનની સદ્ભાવનો
 ઇશ્વારની રાજ પાંદડું જોડવાનું વિધાન છે.

૬. શ્રી તરંગ ઉત્તરી સૂત્ર.

અન્વયાર્થ

સ્વમ-તેની. ઉત્તરી-કુદીથી મુદિ. કર્મેણુ-કરવા માટે.
 ઉત્ત-પ્રાપ્તિ કર્મેણુ-કેવા માટે. વિદ્યાની-વધારે મુદિ.
 કરવા માટે. વિદ્યાથી-આન્માને સમ્પરક્ષિત. કર્મેણુ-કરવા
 પાવાણુ-પાપ. કર્માણુ-કર્મોના. નિગ્રાણુ-નિર્ધાન
 કરનારા કરવા માટે. લામિ-શુદ્ધ છું. કાર્ત્તવ્ય-કાર્ત્તવ્ય
 માં.

સૂત્રાર્થ

૬. ઉત્તરીકરમેણુ-તે લાગેલાં પાંચેની વધારે મુદિ કરવા
 માટે (ઇશ્વારની કર્યા છતાં, તેનાથી મુદ્ધ થયેલ આત્માની
 વિગ્રેષ મુદિ માટે.)

विमलदीपकशेषः-भाषाशब्द, निष्ठाशब्द ने मिथ्यात्वशब्द

એ ત્રણ શબ્દોથી રહિત થવા માટે.

પાવાણું કમ્ભાણું-પાપ કમ્ભેનિ.

निग्धाय एङ्गाग्ने-नाशं कृत्वा भाटे.

ઠામિ કાઉસ્સગ્ગાં-કાઉસ્સગ્ગામાં રુદ્ધુ' હું.

सावार्थ

પાપથી લેપાએલો આત્મા મરિયાવદીથી શુદ્ધ તો થાય છે. તે જતાં જે કાંઈ દષ્ટ અશુદ્ધિ બાકી રહી હોય તેને વિશેષ પ્રયત્ન શુદ્ધ કરવાનું આ સૂત્રમાં જણાવવામાં આવ્યું છે. સમયે સમયે આત્મા કર્મ બાંધે છે. દોષો પાળે, ઘણું લાગે છે. તે પાપોના પ્રાચક્ષિત લેપું જોઈએ, એવું શાસ્ત્રોમાં વિધાન છે.

परिभल

- ★ આત્માને શુદ્ધ કરવાના ઉપાયો આ સૂત્રમાં જે બતાવ્યા છે, તે
માણુએ મહત્વવાળાં છે. જેમકે (૧) પાપોનું પ્રાયશ્ચિત્ત લેવું, જેમકે
(૨) આત્મા અશુદ્ધ છે, તેને શુદ્ધ કરવાની જરૂર છે. (૩) શાસ્ત્ર
જ્યાં સુધી લેવા ત્યાં સુધી ક્રિયા પ્રાપ્ત નિષ્ક્રમ પ્રાપ્ત છે, તે માટે
જોઈ પાલેના નામ શાસ્ત્રને અભ્યાસમાં લેવું, અને તેના દ્વારા
કરવાના પ્રયત્નો કરવાં જોઈ. (૪) પાપનિર્મલ કમં પ્રિય, તે
શુદ્ધ કરી જાણે છે. (૫) કમનાઓથી આત્મા પા... (૬) નામો

- * $\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

24/09 24/09/2021

$\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

1993

પાલ્યકમ-સૂચ ૬.

શ્રીચાવલી કરતાં પણ કોઈ પાપ રહી જવા પામ્યું હોય તે પાપની વિશેષ શુદ્ધિ કરવા તથા આ-માની વિશેષ પ્રકારે પવિત્રતા કરવા માટે આ મૂત્ર જોડાય છે. માયા, નિયાણુ ને મિથ્યાત્વ એ ત્રણ શબ્દો છે.

૨-શબ્દ એટલે શું? અને તે શું કરે છે?

—પગમાં કાંટો વાગે ને ખૂંચે તથા પેટમાં ચૂંક આવે ને કુંજો તેવું આત્મામાં પાપરૂપ શબ્દ કહેવાય છે. એ ત્રણ કે તેમાંથી એક પણ શબ્દ, આપણમાં તે ખૂંચ્યા કરે છે. ને પીડા આપે છે, એટલે તે જ્યાં મુઘી હોય ત્યાં મુઘી શુદ્ધિ શબ્દ નથી, માટે આત્માને શબ્દરહિત કરવાનું અહીં સૂચન કરવામાં આવ્યું છે. શબ્દ જવાથી સરળતા અથવા નિખાલસતા નામનો ગુણ પ્રગટ થાય છે.

૩-માયા, નિયાણુ ને મિથ્યાત્વ એ ત્રણેય શબ્દોના અર્થ સમજાવો.

—(૧) પાપને છૂપાવવા ખાતર નિખાલસતા તજીને કપાત કે છગપ્રપંચ કરવા તે માયાશબ્દ. (૨) મોક્ષ માટેનું ક્રિયાના બદલામાં મોક્ષ ન માંગતાં, અસુક ઇષ્ટ સાંત્વરિ માંગણી કરવી તે નિયાણુશબ્દ, જેને નિયાણું કહેવા આવે છે. (૩) કુદેવ, કુચુર અને કુધર્મમાં શ્રદ્ધા રાખવી મિથ્યાત્વશબ્દ. કેવળજ્ઞાની ન હોય તે કુદેવ, પંચ મતધારી ન હોય તે કુચુર તથા વિષય કપાયને પોપન વિનાનો તે કુધર્મ, એ ત્રણેય શબ્દો

: ૩૦ :

મારા આત્માને શોધું છું. અથવા મન. વચનને
ત્રણેયની સંગતના છાત્રીને હું સ્થિર શાકું છું.

ભાષ્ય

આ સ્વભાવમાં કાકિસગ્ગ કરતી વખતે શતી કરતી
(ન શકી શકાય તેવી શારીરિક પ્રવૃત્તિઓ) ની કડે
કરવામાં આવ્યું છે. આવી કડેબદ્ધને "આગાર" કહેવા
અર્થે વિશેષ ઉપદેશના બીજા આર આગારો સાથે
આગારો છે. માલિકની રત્ન સ્વભાવ પગારો જે
સગર સંદેશ તો સાંધે નથી આવતા, તેમ આ
પહેલેથી માંગી લેવાથી કાકિસગ્ગ અર્થ : સ્ત્રી શકે

પરિભાષ

- ★ એકાંત ચિત્તે આત્માને પાળાના સ્વરૂપમાં સ્થાપન
કાકિસગ્ગ, એમ તેનો સીધો ને દૃઢ અર્થ કરી
- ★ મન, વચન, ને કાયા એ ત્રણેય ને તે યોગો મ
ચાલુજ હોય છે. ઉદ્યમાં પાત્ર તે ત્રણેય યોગો
છે, તેને શુભમાં રોકવાના પ્રાથમિક શિક્ષણ તરીકે
વિધાન છે.
- ★ યોગી બનવા માટેનું કાકિસગ્ગ પ્રથમ પગથિયું
- ★ કાયા ઉપરનો મમત્વભાવ કેટલો ઘટ્યો છે.
કાકિસગ્ગનું વિધાન છે. માલિકની રત્ન વિન
નથી, તેમ અરિહંત ભગવંતને નમસ્કાર
પારો શકાય નહિ.
- ★ ભગવાન શ્રી મહાવીરેવ જેવા જોય
વસ્થામાં ઘણા સાંખ્યા વચન ન
લતા, તેના અનુકરણને પાળાના

સિદ્ધાન્ત પર નહીં ન્યાયસૂત્રી આવી આવ્યો આવી રાક્ષસી નથી.
તેમ જઈ ન્યાયસૂત્રી "નમો અરિહંતાય" કહી અરિહંતાને નમ-
સ્કારનો કેરવાર કરે નહીં ન્યાયસૂત્રી મારે કહિશ્વરના ધ્યાનમાં
સિદ્ધિ સ્વર્ગો નિર્ધાર કરવામાં આવે છે.

સારીનો જોડો જોડો યોગ મટાડવા, કાયાને સ્થિર કરી, નિર્ધાર અને
અનિયમ મનને કાષ્ટમાં લાવવા, એકાગ્ર ચિત્તે ધ્યાનમાં રહી
આત્માનો દયાસિદ્ધી સારિત્ત્વને મહાવન કરવા, કહિશ્વરના જે
સર્વોત્તમ સાધન છે.

"હું પોસિશ્વરું છું" એ સમ્મત એમ કહે છે, કે હું મારા પોવાના
દોષોને જો, તે સ્થિર થા, પર પંચાગ, પર નિદા તથા ધીજ પર
દોષોસંપન્ન કરવાની દેવોને ઘોડી દે.

સમગ્ર પ્રશ્નોત્તરી

૧-અત્યસ્ત્ર સૂત્ર આ મોઢે બોલાય છે?

૨-કાઉત્સગ્ય કરતાં ઈંદ્રિય, બળાત્મ, ઉપરસ દે બોલકાર વિગેરે
અશાસ્ત્ર પરિવારના પ દોષો શરીરની થઈ જવાનો સંભવ
છે. તે કોઈ સદાય તેવા નથી. તે મોઢેની જરૂરોના
આગરો તેમાં રાખવામાં આવેલા છે. આ સૂત્ર ઘણી
ક્રિયાઓ કરતી વખતે ઉપયોગી છે. આગર સૂત્ર જો ન
બોલાય કે બોલવાનું વિધાન ન જ હોય, તો શારીરિક
પૂર્ણ તાકાત વિતાવતા, આજના મનુષ્યોનો કાઉત્સગ્ય તો
કદી સર્વશુદ્ધ થવા પામે જ નહીં.

૩-કાઉત્સગ્ય એટલે શું? એક નવકારમંત્રના કાઉત્સગ્યમાં
શો લાભ થાય?

૪-કાઉત્સગ્ય એટલે અમુક સમય મોઢે કાયાની પાત્ર મમતા
મૂઢીને જ આરમ્ભધ્યાનમાં રહેલું તે. જરૂર અસરના આ નવકાર
મહામંત્રની ટંકપદાઓ છે, અનેક પદો છે. પદ ધ્યાસોશ્વાસ

પ્રમાણ ગણાય છે. ૬ વારેસાથે પ્રમાણ એક નવકારના આ કાઉસગ્ગ શુદ્ધ રીતિએ જે આત્મા કરે, તે ભાગ્યશાળી પુણ્યાત્મા ૧૬,૬૩,૨૬૭ પદ્મોત્તમનું દેવગતિનું આયુષ્ય પામે છે. આ પ્રમાણે નવકારના કાઉસગ્ગનું ભાવકળ પ્રગટ કરેલું છે. એજ પ્રમાણે વધારે મોટા કાઉસગ્ગોનું કળ પણ વધારે વધારે ગણવાનું હોય છે.

પ્રશ્ન ૩-કાઉસગ્ગમાં દ્વિષ્ટ કેવી રીતે રાખવી?

ઉત્તર —કાઉસગ્ગમાં દ્વિષ્ટ નાસિકાના અથભાગ પર, અગર સ્થાપનાછ કે પ્રભુપ્રતિમાછ સન્મુખ રાખવી જોઈએ. આનુભાવુ દ્વિષ્ટ રાખવાથી કાઉસગ્ગ શુદ્ધ થઈ શકતો નથી. નવકારના કાઉસગ્ગમાં પરમેષ્ઠિ ભગવંતોનું શરણ સ્મરણ અને ચિંતન શ્રેષ્ઠ છે.

પ્રશ્ન ૪-અત્ય સૂત્રમાં ગણાવેલા ૧૨ આંગારો ઉપરાંતના બીજા વધારાનાં ચાર આંગારો કયા લેવાના હોય છે?

ઉત્તર —(૧) દીવાનું અજવાળું કે પ્રકાશ પડતાં ઓઢવા વસ્ત્ર લેવું, અથવા અગ્નિ લાગતાં ખસવું. (૨) ઉંદર, બિલાડી આડી આવતાં (૩) ચોર કે રાતના ભયથી (૪) સપના ભયથી અથવા ભીંત પડતી હોય તો આઘાપાછા થવું. એ પ્રમાણે બધા મળી ૧૨+૪=૧૬ આંગારો શાસ્ત્રમાં જણાવ્યા છે.

પ્રશ્ન ૫-કાઉસગ્ગમાં વર્જવાના ૧૬ દોષો કયાં છે?

ઉત્તર —કાઉસગ્ગમાં વર્જવાના દોષો નીચે મુજબ છે. (૧) પગ ડાચો રાખે કે વાંકો રાખે. (૨) શરીર ઢલાવ્યા કરે. (૩) થાંભલા વિગેરેનો ટેકો લેવા નહીં જોઈ આદિ પર માંથું લગાડી ટેકો લેવા. (૪) પગનાં ઢાંચા ને પાની ભેગી રાખે. (૫) ગરુડા પાંખો વગેરેનાં જોપવેલ અંગ પર હાથ કે પગ મૂકે. (૬) કાઉસગ્ગને અડધા ધોડાના ચાકરાની જેમ નાંચે. (૭) કાઉસગ્ગની જેમ માથું

નીચું રાખે. (૧૦) વિધિ ઉપરાંત વસ્ત્ર ઊંચું કે નીચું રાખે. (૧૧) મચ્છર વિગેરેના ભયથી કે લગ્નગતવશ હૃદયને વચ્ચેથી ઢાંકે. (૧૨) ઠંડી વિગેરેના કારણે આખું અંગ ઢાંકે. (૧૩) સંખ્યા ગણવા આંગળી કે પાંપણ હલાવ્યા કરે અથવા નવકારવાળી ગણે. (૧૪) કાગડાની જેમ આંખના ડોળા ફેરવ્યા કરે. (૧૫) કપડાં મેલાં થશે એ ઉશ્ચેરી ગોઠો વાળી ગોપવી રાખે. (૧૬) ગાંડાની જેમ માથું હલાવ્યા કરે. (૧૭) મુંગાની જેમ “હું હું” જેવા ઉચ્ચારો કરે. (૧૮) આસાપક ગણતાં પીથેલની જેમ જાડગડાટ કર્યા કરે. (૧૯) વાંદરાની જેમ ચલચિત્ત જની આમતેમ જોયા કરે, કે હોઠ ફફડાવ્યા કરે.

૮. શ્રી લોગસ્સ (નામસ્તવં) સૂત્ર.

અન્વયાર્થ

લોગસ્સ-ત્રણ લોકમાં રહેલા જીવોને વિષે. ઉગ્ગમેઅગરે-ગ્રોત કરનારા. ધર્મ-ધર્મરૂપ. નિત્યયરે-(નારે તે તીર્થ) તીર્થના પ્રાપનારા. જિણે-અંતરના રાગદ્વિપરૂપી શત્રુઓને છતનારા. અરિહંતે-જ-ઘાતી ક્રમેને હણનારા અરિહંતોને. કિત્તધસ્સ-પુતિ, કીર્તના, સ્તવના કરીશ. ચઉવીસં પિ-ચોવીશે જે આ ત્રમચિણીમાં આ ભરતક્ષેત્રમાં ૨૪ તીર્થપતિઓ થઈ ગયા, તે થા [અપિ શબ્દથી] ઐસ્વતક્ષેત્રમાં તથા મહાવિદેહક્ષેત્રમાં [પતિઓ થયા અને છે તે. કેવલી-કેવળજ્ઞાની ભગવંતોને ક્તવીશ)

ઉસસં-(૧) કામભદ્રેવને. અગ્ગમ્-(૨) અજીવનાથને ચ-અને મધે આ અર્થ જાણવો. વંદે-વાંદું છું. (જમ્મે આ સંખધ મજવો.) સંભવં-(૩) સંભવનાથને. અભિણુદ્ધુ- (૪) અભિ-તત્ત્વજિને અગ્ગમ્-(૫) ગગનનાથને મહિઅગ્ગમ્-(૬) મહાગગ

સુત્રાર્થ

૧૦ રસ ઉલ્લેખગરે-લોકને વિષે અથવા ત્રણ ભુવનમાં ઉદ્યોત કરનારા

સ્મૃતિતથ્યરે જિણે-ધર્મરૂપ તીર્થ (સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકાકૃપી અતુલિય શ્રી સંઘ) ના સ્થાપનારા તથા રાગ ને દ્રેષ એ બે મહા શત્રુના જિતનારા.

મરિહંતે કિત્તઈસ્સ-અરિહંત ભગવંતોની સ્તુતિ, કીર્તન કરીશ.

ચઉવીસપિ કેવંલી-તે ચોવીશે ભગવંતો અને તેવા બીજા

પણ કેવળજ્ઞાનથી પૂર્ણ તીર્થ કર ભગવંતોને [સ્તવીશ]. ૧.

કેસલમજિમ્મ ચ વંદે-શ્રી કપલદેવ અને શ્રી અણતનાથ પ્રભુઓને વાંદુ છું.

સંભવમલિણદણ ચ સુમધ ચ-શ્રી સંભવનાથ, શ્રી અભિનંદનસ્વામીજી અને શ્રી સુમતિનાથ ભગવાનને.

પડિમરપડં સુપાસ-શ્રી પંડિતપ્રભુજિનને અને શ્રી સુપાર્શ્વ-નાથસ્વામીને.

જિણં ચ ચંદ્રપ્પહં વંદે-અને રાગદ્રેષને જિતનારા એવા આઠમા તીર્થકર શ્રી ચંદ્રપ્રભુ જિનેશ્વરને હું નમસ્કાર કરું છું. [૨]

સુવિહિં ચ પુષ્પદંત-શ્રી સુવિધિનાથ અથવા જેમનું બીજું નામ શ્રી પુષ્પદંત પ્રભુ છે તેમને.

સીઅલ સિલ્લંસ વાસુપુલ્લજ્જ ચ-શ્રી શીતળનાથ, શ્રી શ્રેયાંસનાથ અને શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામીને.

વિમલમણ્ણતં ચ જિણં-શ્રી વિમળનાથ, શ્રી અનંતનાથ ભગવાનને તથા રાગદ્રેષ વિગેરે અંતર શત્રુઓને જિતનારા એવા.

વિષય સાધ્યમ-નુવ ૮.

સુમ્ય ઓલિલાભાં મેંચો મને આદેશવૃત્તક (સુદ દેવ,
 ચુક મર્મની કલદ્રુપ) ચમકિતની પ્રાપ્તિ,
 માહિવેરમત્તમં નિંતુ નેમજ ઉત્તમ અને ક્રેષ્ટ એવી વિતની
 સ્વિસ્તવાળી ચમતાકથી ચમાયિને આપે, અથવા આપના
 પ્રભાવથી તે મળે. [૬]
 ચંદેશુ નિમ્મકથરા-ચ દ્રોથી પણ ધણું નિર્મળતાવાળા.
 આકરંદેશુ અહિયં પયામયરા-સુયો કરતાં પણ વધારે (જ્ઞાન)
 પ્રકાશ આપનારા.
 આગરવરમંભીરા-સ્વયંચૂરમણ મહાસુદની જેમ મળીને.
 સિદ્ધા સિદ્ધિં મમદિમંતુ એવા સિદ્ધ ભગવંતો મને મોક્ષ આપે,
 અથવા આ સ્તુતિથી આરાધનાના ફળથી મને મોક્ષ મળે.

ભાવાર્થ

આ સુનેનું બીજું નામ "નામસ્તવ" છે. તેમાં આ ભરત
 મર્મા અવસર્ગિણીમાં ધરેલા ૨૪ તીર્થ કરે ભગવંતોની ત્યાગ
 કે સ્તુતિ કરવામાં આવી છે. આ ચૈત્રીગ્રામાં ૧૬ મા, ૧૭
 ૧૮ મા એ ત્રણ પ્રવૃત્તિઓ ચક્રવર્તની અને તીર્થ
 કરી જે જે કદિઓ પામ્યા હતા. પ્રતિષ્ઠાગ્રામમાં પામે
 માં લોગસ્તનો કાકિસગ્રામ રપ કાસોઆસનો કરવાનો હોય
 તેથી ત્યાં "ચંદેશુ નિમ્મકથરા" ગુપ્તી કાકિસગ્રામ કરાય છે. કે
 કે ત્યાં ગુપ્તીમાં લોગસ્તના રપ પદો થાય છે. જે ભગવ
 શ્રેણાનું સમગ્ર કરીને આ મયમાં તેઓ પાસે અનેક પ્ર
 કરવામાં આવી છે.

પરિમલ

લોગસ્સ ગણનામાં આવે છે. અને કરોમે બંને કે લગભગ
ગણનામાં વિમાન આવે નથી.

- ★ તીર્થ કર લગવાન પાસે જઈને શ્રી શ્રી મંગલ તે મોડે મોડે લોગ-
સ્સમાં પણ સિવાડામાં આવે છે. કે "મારા પર પ્રભાત આવ્યો.
મને મર્મ કરવા આરોગ્ય આપો. સમાધિ અને સમાધિ આપો.
છેવટે મને મોક્ષ પણ આપો."

- ★ મોક્ષ ન મળે ત્યાં સુધી અનેક દુઃખોથી ભરેલા સંસારમાંથી
પસાર થનારા આપણને સમાધિની પણ જરૂર છે. મર્મની આરા-
ધના કરવા આરોગ્યની પણ જરૂર છે. તેમ આ રજ ઉત્તમ
પુરુષોની સ્તુતિની પણ જરૂર છે. એમ આ સૂત્રમાંથી આપણને
બાણવા મળે છે.

મરણ પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧-લોગસ્સ સૂત્રનું બીજું નામ શું? તેના શું આવે છે?

ઉત્તર-લોગસ્સનું બીજું નામ 'નામસ્તવ' છે. તેનાં શ્રી
ઋષભદેવ પ્રભુથી માંડીને શ્રી મહાવીરના પર્યાંત ૨૪
તીર્થ કર ભગવતોને વંદના કરવામાં આવે છે. તેમાં
ચોવીશ પ્રભુજના નામે લેવામાં આવેલા 'નામસ્તવ' કહે છે.

પ્રશ્ન ૨-એક લોગસ્સને કાઉસ્સગ દેવતા શું નામ પ્રમાણ
ગણવો?

ઉત્તર-લોગસ્સના પદ ૨૮ લેવામાં આવેલા 'સ્વાસ ૧ પ
પ્રમાણ કહેલ લેવામાં આવેલા 'સ્વાસ ૨ પ
પદ ૨૯ ખાસ ખાસ લેવામાં આવેલા 'સ્વાસ ૩ પ
પ્રમાણ ૨૫ 'સ્વાસ ૩ પ લેવામાં આવેલ છે.

પ્રશ્ન ૩-પુ.પદ ૧. અરિષ્ટનેમિ અને વધમાન એ કયા પ્રભુજના
નામે છે?

ઉત્તર-પુ.પદ ૧ શ્રી મુનિવેનાવચનું, અરિષ્ટનેમિ શ્રી નેમિના
પ્રભુજના અને વધમાન શ્રી મહાવીરપ્રભુનું બીજું નામ

પ્રારભિક પાઠ્યક્રમ-સૂત્ર ૯.

કાઉચ્છગમાં નવકાર વિગેરે નહીં ગણે તો ચાલે કે નહીં ?
મન અંચલ હોવાથી કેવળ મુંગા ને શૂન્ય ભેટી રહેના-
રું મન આલંગન વિના શુભ યોગ કે વ્યાપારમાં સ્થિર
રહી શકાતું નથી, તે કાચ્છથી તેના કાઉચ્છગ ક્રમ
ખાવાવામાં સમર્થ થઈ શકતા નથી. તેથી જ શુદ્ધ
સ્થાન અને ઉત્તમ ધ્યાનપૂર્વકના મૌનને કાઉચ્છગ કહે-
વામાં આવેલ છે.

શ્રી કરેમિ ભંતે (સામાયિક સૂત્ર)

કરેમિ-હું કરું છું. ભંતે-હે ભગવાન! સામાયિક-સામાયિક
પગલું-સાવધા પાપવાળા. ભેગ-વ્યાપારોના, પચ્ચક્ખામ-
માગ કરું છું. જાપ-જંખાંચુથી. નિયમ-નિયમને. પગલુવાસામિ-
હું સેવું (પર્યાપાસના કરું) છું ત્યાંચુથી. દુવિહું-જે પ્રકારે અં-
તેવિહું-ત્રણ પ્રકારે. મથેગું-મનથી. ત્રાયાએ-વચનથી (અં-
કાએમું-શરીર વડે. ન કરેમે-કરું નહીં) અને ન. કાર્થોમે-બી-
પાએ કરાવું નહીં તરસ-તે (પૂર્વના થએલ પાપયોગોથી) ભંતે
ભાગત! પડિક્કમામિ-હું પાઞે હકું (પ્રતિક્રમ) છું. નિંદા
(તે પાપયોગોને) હું આત્મસાક્ષીએ નિંદું છું અને ગરિહા
શુભહારાજની સાક્ષીએ વિશેષ નિંદું છું અને આપાણ-પ-
લેપાએલા મારા આત્માને. વોસિરામિ-હું વોસિરાવું છું.

સૂત્રાર્થ

ધેધમાનાદિથી

રોના પચ્ચક્ષણાણ કરું છું, એટલે આ સામાયિકમ
પ્રવૃત્તિ હું કરીશ નહીં.

જાવ નિયમ પદ્મજીવાસામિ-જ્યાં સુધી હું આ
છું ત્યાં સુધી, બેઘડીના નિયમવાળા આ સામાયિક
દુષ્ટિડં તિવિદેણું-જે પ્રકારે અને ત્રણ યોગો વડે
મુજબ)

મણેશું, વાયાએ, કાએણું-મનથી, વચનથી અને
(૩ યોગ)

ન કરેમિ, ન કરવેમિ-(એ સાવધ યોગોને) ન કર
બીજા પાસે ન કરાવું. ૨ પ્રકારે એટલે મનથી કર
કે કરાવું નહીં, વચનથી કરું નહીં કે કરાવું નહીં,
કાયાથી કરું નહીં ને કરાવું પણ નહીં.

તસ્મ ભંતે! પડિસ્તમામિ-હે ભગવંત! તે ત્રણ યોગો
જે પ્રકારે પૂર્વે કરેલાં જે પાપો તે (તસ્મ) ને હું પ્ર
છું, તે પાપોથી હું પાછો હહું છું.

નિંદામિ ગરિહામિ-આત્મસાક્ષીએ નિંદું છું અને ગુ
રાજની સાક્ષીએ વિશેષ પ્રકારે નિંદું છું. ૩ પ્રકારે મનસ
એકરાર કરવાથી વિશેષ રીતે પાપકર્મો જે હતાં થવાર

અપ્પાણું વોસિરામિ-અને મારા જ નાને પાપથી વો
છું. (સાવધ યોગોની વાતનાં અને ન્યાય કરી સમત
સમાધિના આસ્વાદનો આનંદને અનુભવ કરાવું છું)

ભાવાય

આ મુતનું બીજું નામ સામાયિક મુત છે. આ મુત
સાંબીનું સામાયિક નામ મુત છે. કમનું કે મતું મુત્રોને
"મમતા" નામ છે. આ મુત મુત્રોને

પ્રારંભિક બાળકમ-સૂત્ર ૬

જોડાવ છે. આ મુદ્દામાં વિવિધિત અર્થોમાંથી કોઈ
સમાજોવા છે. જેના પરના કસ્ટોમ આચારોને પ્રતિ-
સ્પર્ધા આ મૂલ્યનું સૂત્ર છે.

પરિમલ

તેઓ સામાયિક કડી સક્રિય નથી. વિવિધોમા પાત્ર તે બધું દુર્લભ
માદ મનુષ્યના બાળકમાં જ મૂલ્યને સામાયિક દોષ છે. તેથી જ
નુતન બાળકોમાંથી મનાય છે. આપું હિતમ સામાયિક ન કડે નો
મનુષ્યને બાળકોમાંથી માનવી રહેતો નથી.
સાચ પ્રવૃત્તિઓનો અનુગમો. પાપનો પશ્ચાત્તાપ. તથા સમવા ને
મુક્તિ માર્ગનો પ્રચાર. આ અર્થો આ સૂત્રના મહત્વવર્ધક સ્વરૂપો છે.
"અદિસા પરમો પરમ" એ આપનું કહીએ છીએ. તે સંપાદનું
જેન સામાયિકમાં જ પાત્રો સક્રિય છે. "હિસા ન કડી તે
અદિસા" કહેવાય છે. તેથી તેની સાદી વ્યાખ્યા છે. તેથી પાત્ર
જે આચર વર્તીને વર્તીએ. તો કડી સક્રિય. કે "પ્રાણીમાનવી
હિસા નહીં કરવાની પ્રતિજ્ઞા લેવી નેજ સાતી. શુદ્ધ ને ઉડી
અદિસા છે." તેથી પ્રતિજ્ઞા લેવાનું અને તેનું પાલન કરવાનું આ સૂત્ર
શિષ્યવાર છે.

★ જીવન પાસે હિસા કરાવે કે જીવનને જૂડું બોલવાની સલાહ આપે.
તે પાત્ર મુનેગાર છે. તેને પાત્ર પાપ સાથે છે. જે "પ્રારંભિક"નો
ઉદ્દેશ્ય છે.

★ કરમિતોને એ અદિસાનું મૂલ્યનું સૂત્ર છે.

★ શુદ્ધ આચર પાપનો પશ્ચાત્તાપ કરવો એ મુક્તિ તરફનું સા-
પ્રયાસ છે.

સરળ પ્રશ્નોત્તરી

પણ જોગ ને જો કરણ શા માટે?
 મન, વચન ને ક્રિયાના ત્રણ ચોગોથી ન કરવું ને ન
 કરાવવું તે ચોગકરણ છે. પચ્ચક્ષણેને સામાયિકનાં
 પચ્ચક્ષણમાં ત્રણ જોગ અને (ન કરવા, ન કરાવવા
 સાથે પાપનું અનુમોદન પણ ન કરવું એમ) ત્રણ કરણ
 હોય છે. આવક વર્જથી ધીરેથી રકમનું વ્યાજ કે
 કોન્ટ્રાક્ટથી ચણાના પોતાના મકાન વગેરેની અનુમતિ
 પોપધ કે ઉપધાનમાં જતી કરી શકાતી નહીં હોવાથી
 આવકોને આવધની અનુમતિ જરૂરી શકતી નથી. આથી
 માધુ મહારાજોને ત્રિવિધ-ત્રિવિધ અને આવકોને દુવિધ-
 ત્રિવિધ પચ્ચક્ષણ હોય છે.

૨-સામયિક ઉત્તમ શા માટે લેખાય છે?
 સામયિકમાં કોઈપણ વ્યાપારોનો પ્રવેશ નહીં હોવાથી
 તે ઉત્તમ લેખાય છે. પૈસા ખર્ચ્યા વિના ધર્મ કરવો
 હોય તેવાઓ માટે પણ આ સામયિક ધર્મમાં સ્થિર
 કરે છે. માટે તે બહુ ઉત્તમ છે. તદન નિર્ધન એવા
 પુણ્યા આવકનું સામયિક ખુદ ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવે
 વખાણ્યું હતું.

૩-કરેમિ ભતે સૂત્રમાં નાંધપાત્ર મહત્વની ક્યી ક્યી
 વસ્તુઓ છે?

૧-તેમાં નીચેની વિગતોની ખાસ નોંધ લેવા લાયક છે.
 (૧) આવધ ચોગોના પચ્ચક્ષણ કરવાનું તેમાં આવે છે.
 (૨) ઘડી એટલે ૪૮ મિનિટ સુધી એક જ ઠેકાણે
 સમતાપર્વક બેસવાનું તેમાં વિધાન છે. (૩) પોતાની
 પાસે પણ પાપ બંધ કરાવવાનું પુણ્ય
 આતીત કાલના પાપકર્મોને

જાવ માટે દોઢ નિયમસંમુત્તી-જ્યાં સુધી (નવ નિયમ
પદ સંકલિત હોય એટલે કે) કહેવા જાણે મૂળની પ્રવિણતા
પ્રતિબદ્ધ હોય ત્યાં સુધી.

છિન્નક વાચકો દ્વંમ-વિવાદ પૂર્વે કહેતાં અમુક કહેતાં
કહે છે. (એટલે કે સામાયિક કહેતાં અમુક કહેતાં
વ્યાપક છે.)

આમાયિક જનિત્વા વારા-જેટલીવાર સામાયિક કહે તેટલી
વાર (૧)

આમાયિકમિમિ ૨ કહો-જ્યાં સામાયિક કહેતાં હોય તેટલો જ
વચન (એટલે જાણક સામાયિક કહે કે કહેતાં કહે તો વર
અન્યથા નહીં.)

સમાયો કંવ સાવજો ૪૪૪ જમ્મ-આવક સાધુ જેવો
માય છે, અને છે. જેવો જેવો (૧૨ અથવા એકાદ) મહત્ત
કર્તા હોય, તેને જ આવક કહેવાય, જેને કૃત્ત્વો જમ્મવા
જાણથી નહીં.

એજોળ કારણેળ-તે પ્રસંગી.

જલ્લો સામાયિક કુલ્લ-આવકોને જાણી થઈ વાર સામા
યિક કહેવાં જોઈએ.

સામાયિક વિધિએ લીધું, વિધિએ પાડ્યું, વિધિ
કરતાં જે કોઈ અવિધિ હોય, તે સવિ હું મન,
વચન, કાયાએ કરી તરૂં મિચ્છામિ દુક્કડ.

૧૦ મનના, ૧૦ વચનના, ૧૨ કાયાના એવં ૩૨ દોષ
માટે જે કોઈ દોષ જાણે હોય, તે સવિ હું મન
વચન, કાયાએ કરી તરૂં મિચ્છામિ દુક્કડ.

ભાનાર્થ

આ મત સામાયિક પારતી વખતે
ચિકના ૩૨ દોષોનો ત્યાગ કરવાપૂર્વક
કરવાનું જણાવ્યું છે. સામાયિક કરતાં
જેવો બને છે. એમ કહેવા દ્વારા આવક
સામાયિકથી સાધુ જેવું જીવન જીવવાનું
મત બોલતી વખતે જમણો હાથ કટ
ઉપર સ્થાપન કરવામાં આવે છે. તે સામા
મત્યક છે. આ મતની બેઠક ગાથા ૧૮
સ્વામીજી મહારાજ વિરચિત શ્રી આવશ્ય

પરિમલ

- ★ સામાયિકનું મત પૂર્ણ થાય ત્યારે ખુશી થ
જે સમતા અને શાંતિ સામાયિકમાં રહી
રાગ, દ્વેષ, સ્વાર્થ અને ચિંતાથી ભરેલાં
કયાંથી સંભવી શકે? એટલે સામાયિક જ્ય
ફરીફરી અને વારંવાર સામાયિકો કરવાની મ
છે, તે આ સૂત્રમાં બતાવવામાં પાંચ આપ્યું છે
- ★ સ્થાપનાજીની સામે સ્થાપના સ્થાપતી વખતે
સ્થાય તેવી રીતે) સ્થાપનાજીમાં યુક્ત આરોપ
અવગો હાથ હથોટી, નવકાર ને પંચિદિવ્ય
સ્થાપન કરાય છે. સામાયિક પૂર્ણ થયા બ
રીતે સવગો રાખી (કોઈ પાસે કાઈ મા
તેવી રીતે) નવકાર યોજી. સ્થાપના
પંચી સ્થાપનાને નિયંત્રન કરવા
- ★ સામાયિક

૬ પાઠ્યક્રમ-સૂત્ર ૧૦

તે સમાયિક્તમાં સાધુમહારાજની જેમ છે એ છવનિકાયની હોવાથી મુક્ત બને છે. સાધુમહારાજની જેમ સત્ય અને હિત-પ્રારક જ બોલવું, શિયળની વારો સાચવવી, ચોરી નહીં કરવી, પેસા રાખવા નહીં. આવી ઘણી સરખામણીઓ સમાયિક્તવ્રતમાં મળતી હોવાથી, સમાયિક્ત એ સાધુધર્મની વાનગી ગણાય છે. ધન્ય છે ! સમાયિક્તવ્રત બતાવનારા મહા પુરુષોને !

જેમ લેંસ ખીણ બંધાય, તેમ સમાયિક્તથી મન સમતામાં બરાબર પડેવાએવું રહે છે, એટલે સમાયિક્તમાં બીજી અનેક ચિંતાઓથી મુક્ત થવાના કારણે, ચંચલ એવા મનને પણ શુભ વ્યાપારમાં સેડી રાખવામાં આવે છે, તેથી તે પુણ્યશાળી આત્માના અશુભ કર્મોના ચૂરચૂર કેમ ન થાય ?

★ જે સંસારી આત્માઓ પાસે સમાયિક્ત જેવું મોક્ષ જવા માં સાધન નથી હોતું, ને જેઓ અવિરતિ અથવા અવ્રતીપણમાં પડે છે, તેવા આત્માઓને મુક્તિ મળી શકતી નથી. એ અર્થે “સમ ઇવ સાવઓ” વાક્યમાંથી મળી રહે છે. આવકના સમાયિક્ત પાંચ મહાવ્રતધારી શ્રમાયુ સાથેની આ સમાનતા લેવાની છે. પાંચ પરમેષ્ઠિઓમાં કોઈ પણ સમાયિક્ત વિનાના નથી, પૂજ્ય સાધુ-સાધ્વીજી, મહારાજને પણ આ સમાયિક્તથી જ મળવવા પ્રયત્ન કરે છે. તેવા મુનિરાજેની સાથે અહીં શ્ર સરખામણી વારંવાર સમાયિક્ત કરવાથી કરેલ છે. આવકો ચિકના રસિયા છે, ને મુનિરાજે પણ સમાયિક્તના પા રસિયા છે. તેટલા પુરતી અહીં સરખામણી સમજવી.

સરળ પ્રશ્નોત્તરી

જોવાય છે ?

તાર — હા, હવે છે કે —

આમાઘ્ય પાંચક સંદિય, હવરસ જાઈ જે કાલો,
સો સફરો જોધવો, સેઝ સંસાર ફલ હેઉ.

“આમાઘ્ય અને પાંચકમાં સહેલા માનવીનો જે કાળ
જાય છે, તે સમય જ સફળ છે. જાદીનો વળત જાય-
પ્રમાણનો સાધક જાણવો.” આ પ્રમાણે શ્રી નીચકર
ભગવતોએ આમાઘ્યનું આરંભું બધું મદદરૂપ બતાવ્યું છે.

૧૧

૧૨

૧૩

૧૧) શ્રી જગચિતામણિ (ચૈત્યવંદન) સુત્ર

અન્વયાર્થ

કચ્છાકારેણ-કચ્છાએ કર્શને. સંદિસાદ-આજ્ઞા આપો.
મમયત-હે ભગવત! ચૈત્યવંદન-જિનવંદના કરું? (સુભગદા-
જન અથવા યદિહ આજ્ઞા આપે, કે કરો) કચ્છ!-જેવી આજ્ઞા.
જગચિતામણિ-વિશ્વમાં બધા હયેને માટે કચ્છિત આપ-
તાર ચિતામણિ રત્ન સમાન. જગનાદુન્નયુ જુવનના નાય.
જગગુરુ-સમસ્ત દુનિયાના ગુરુ. (હિતોપદેશ આપી સત્યમાર્ગ
દર્શાવનાર.) જગદ્ગુણુ-વિશ્વનું રક્ષણ કરનારા. જગભંધવ-
વેશ્વના હોએ દાયના પ્રાણીમાત્રના બધું સમાન. જગસાધ્યનાદુ-
યલેય લોકના હોવા માટે સાર્થવાદ સમાન. જગભાવવિઅપ્રમાણુ-
વિશ્વમાં સહેલા અસાધ્ય પદાર્થોના જાય જાણવામાં વિગદાણ.
આદાયયસદ્વિઅમરુવ-અઘાપદ પર્વત ઉપર સ્થાપન થયા છે, રૂપ
એટલે જિંગ (પ્રતિમા, મૂર્તિ) જેમનાં એવા. કચ્છવિહારણુ-
આંકે કર્મોના નાશ કરનારા. ચદવીસપિ-ચૌવીશે પણ (૨૪)
નિત્યવર!-હે તીર્થંકર ભગવતો! જયંતુ-જયવંતા વર્તો, જય
પામે. અપ્પહિણ્યસાસણુ-અપ્રતિહત કોઈથી નહીં હુણાએલું
એટલે શાશ્વત છે શાસન જેઓનું એવા અખરિત શાસનવાળા.

કુમ્ભભૂમિલિંગ એ ભસ્મભૂમિ. ૫ જૈનભૂમિ ને ૫ વિદેહક્ષેત્ર એમ ૫૫ કુમ્ભભૂમિમાં. ૫૬ મ-વજ્રમણિનામના પાંદડા. સંઘયણિ-સંઘયણ (શરીરનો પાંખો) વાળા. ઉઝાં ઉત્કૃષ્ટપાંખે. સ-તરિયાય-એકરૂંડા નિગર (૧૭૭). જિજ્ઞુવરે. વિહરંત-વિગરના. લગ્નમધ-મળી શકે છે. નવકોડિ (૬) નવ કોડ. કેવલીયુ-કેવલજ્ઞાની મુનિઓની સંખ્યા હોય તથા કોડિસહસ્ત્ર નવ-(૬) નવ હજાર કોડ. સાહુ-આમાન્ય ઓની. ગમ્મમ-જ્ઞાત્રી. વળી સંપદ-વર્તમાન કાલે-કાલ જિજ્ઞુવર વીસ-(૨૦) જે વીસ જિનેશ્વરો. સીમંધસ્વામી ૫ મહાવિદેહ ક્ષેત્રોમાં વિચરી રહ્યા છે મુણિ બિહુકોડિલિંગ-એ મુનિવરો. વરનાયુ-ઉત્તમ કેવલ જ્ઞાનવાળા છે. (અ સમણહ-લ્યાગી ને શ્રમણ એવા સાધુ મહાત્માઓ. કોડિસ હજાર-એ હજાર કોડ (વીસ અળગ). નં યુણિજ્ઞમ-સ્તવી એ સ્તુતિ કરાય છે. નિચ્ચવિહાણિ-નિત્ય સવારે ઉઠીને.

જયકે-જયવંતા વર્તો. સામિય!-હે સ્વામી! (હે ભગવાન રિસહ-શ્રી ઋષભદેવસ્વામી. સન્નુજિ-મહાતીર્થ શ્રી શત્રુંજય રાજ ઉપર (પાલીતાણા.) ઉન્નિજિતિ-શ્રી ગિરનારજી મહા ઉપર. (બુનાગઢમાં) પહુ-પ્રભુ. નેમિજિજ્ઞુ-શ્રી નેમિનાથ વાન. વીર-શ્રી મહાવીરસ્વામીજી. સચ્ચદિરિ-સત્યપુરી (સ નગર) ના. મંડણુ-શોભાવનાર. ભર-અચ્છલિં-ભરૂચ નગર મુણિમુવ્વય શ્રી મુનિમુવતસ્વામી. મુહરિ પાસ-મુહરિ પાસ ભગવાન (ટીટાઇ ગામમાં.) હુહ-ભક્તવર્ગના દુષ્ટ અને દુ દુરિતોના (પાપકર્મોના.) ખંડણુ-નાશ કરનાર. અવર-વિદેહિં-મહાવિદેહ ક્ષેત્રોમાં. તિથયરા-તીર્થકર ભગવંતો. દિશિ-પૂર્વ આદિ ચારે દિશાઓમાં અને વિદિશિ-દશાન ચારે વિદિશા-ખૂણાંઓમાં. જિંકેવિ-જે કાલ પણ. તીચ-અ (ભૂત) કાલ. અણાગય-અનાગત (ભવિષ્ય) કાલ અને સંપદ વર્તમાન કાલમાં (થએલા, થવાના કે હાલમાં વિચરતા હોય

-વાંદું છું. જિજ્ઞાસુએવિ-અર્થે જિનેશ્વરોને.
 સતાણવધ-(૬૭) સતાણુ. સહસ્ત્ર-હસ્તર. લાખખા છપ્પન-
 પન (૫૬) લાખ અડધોડિઓ-આઠ કોડ. બ-તીસય-(૩૨)
 ત્રીસસો. બાસિયાઈ-બ્યાત્રી. તિઅસોએ-દેવ, મનુષ્ય ને પાતાલ
 મે ત્રણ લોકને વિષે આવેલા. ચેઇએ-જિન ચેત્યોને. વંદે-વાંદું
 છું. પત્રસ-(૧૫) પંદર. કોડિ-કોડ. સયાઈ-સો. કોડિબાયાલ-
 બેંતાલીસ (૪૨) કોડ. લાખ-લાખ. અડવત્તા-અઠાવન. છત્તીસ-
 દે છત્રીશ. સહસ્ત્ર-હસ્તર. અસીઈ-(૮૦) અંશી. સાસય-
 સ્થિત. બિંબાઈ-પ્રતિમાજીએને. પાણુમામિ-મસ્તક નમાવી પ્રણામ
 રું છું.

સૂત્રાર્થ

જગચિંતામણિ! જગનાહ!-ત્રણે ભુવનના પ્રાણીઓના
 (સુખી થવાના) મનોવાંછિત પૂરવાને ચિંતામણિરત્ન સમાન
 ભુ ભુવનના સ્વામી!
 હે! જગરૂખણુ! પંચેદ્રિય જીવોને ઉપદેશ આપી
 નારા હે ગુરુદેવ! તથા અભયદાનના મહાન ચમત્કારિક
 પ્રવડે છએ કાયના જીવોનું રક્ષણ કરનારા!
 બંધવ! જગસત્યવાહ! હે વિશ્વબંધુ! (વેર ઝેરને દૂર
 રી વિશ્વબંધુત્વનો મહામૂલો ને આદર્શમય ઉપદેશ
 આપનારા) મોક્ષાભિલાષી દુનિયાને મોક્ષે લઈ જવા માટેના
 હે સાર્થવાહ! (મુક્તિપુરીનો સંઘ લઈ જનાર અધિપતિ
 સંઘવી.)
 ગણાવવિચ્છ આણુ! પડ્ધત્ય તથા જીવાદિકે નવ તત્ત્વોન
 રહસ્યોને દર્શાવવાને વિષે વિચક્ષણ એટલે ચકોર અં
 મહારાજાની!
 આદાવય સંઠવિચ્છ રૂવ-આપ્રાપદ મહાતીર્થની ઉપર લ

મહારાજાનું સ્થાપન કર્યા છતાં (મૂલ) જન્મ
કર્મમૂલક વિશ્વાસુ-જ્ઞાનાવરણીય આદિ આઠે કર્મેના
કર્મે છે, (ને મુક્તિ મેળવી છે) જેમણે.

અહીંથી જાણવું-એવા ચોવીસે જિનેશ્વર ભગવાને
જન્મંતુ, અપ્પહિલયસામ્રાજ્ય-જેઓનું શાસન કદી
પણ હણાયું કે અંખું થયું નથી એવા શ્રી જિ
ભગવાનો જન્મવંતા વર્તો. (૧)

કર્મભૂમિહિં કર્મભૂમિહિં પદમસંઘયણિ-અસિ, મ
કૃષિ એ ત્રણ કર્મથી જ્યાં આહુવિકા અલાવાય,
કર્મભૂમિનાં પંદર ક્ષેત્રોને વિષે પહેલા વજ્રકપલ
સંઘયણવાળા.

ઉક્લેસય સત્તરિસય-ઉદ્દૃષ્ટપણે (વધારેમાં વધારે)
સિત્તર.

જિણવરાણ વિહરંત લક્ષ્મણ-તીર્થંકર ભગવાનો વિ
મળી શકે છે.

નવકોટિહિં કેવલીણુ-ને ૧૭૦ તીર્થપતિઓનો કેવલ
ઓનો પરિવાર કુદ્દે નવ કોટનો હોય છે.

કોટિ સદસસ નવ સાહુ ગમ્મમ-અને સામાન્ય સા
સંતે (તે ૧૭૦ ભગવાનોના) નવદ્વર કોટ (૬૦ અ
હોય છે.

સંપન્ન જિણવર વીસ-વર્તમાનકાલમાં શ્રી સીમંધર
ભગવાન પ્રમુખ ૨૦ તીર્થંકર ભગવાનો પાંચ મહ
ક્ષેત્રોમાં વિવરે છે તથા

મુણિ મિતું કોટિહિં વરનાણુ-જે કોટની સંખ્યામાં
જાનને અર્થે કરનારા મહામુનિઓ છે.

- ૧૨૯ (૨) નેમિનાથ કોડિ સહસ્ત્રદુગ-એ હન્ટર કાઠ (૨૦ અબજ)
 આમાન્ય સાધુમુનિરાજે વિચરે છે તે સર્વને.
 પુણિજનઈ નિરચ વિહાણિ-હમેશને માટે મંગળ પ્રસાદે
 સ્તવવામાં આવે છે. (૨)
- ૧૩૦ જયઉ સામિય! જયઉ સામિય! રિસહ! સ-તુંજિ-તીર્થ-
 ધિરાજ શ્રી ગરુડનય ગિરિરાજ ઉપર ભગવાન શ્રી કૃષ્ણ-
 દેવસ્વામી! જયવંતા રહે.
- ૧૩૧ નેમિજાતિ પહુ નેમિજાણુ-તથા શ્રી ગિરનારજી મહાતીર્થ
 ઉપર શ્રી નેમિનાથ પ્રભુ (જયઉ=જયવંતા વર્તો.)
- ૧૩૨ જયઉ વીર! સચ્ચઉરિમંડાણુ-સત્યપુરી (સાચાર નગર)ના
 આબુપલ્લરૂપ ચરમતીર્થપતિ શ્રી મહાવીર સ્વામી ભગવાન
 જયવંતા વર્તો.
- ૧૩૩ મરુચ્છાદિં મુણિમુચ્ચય!-(ભૃગુકચ્છ) ભરુચ નગરમાં દેવા-
 ધિદેવ શ્રી મુનિચુવતસ્વામી પ્રભુ!
- ૧૩૪ મુહુરિપામ્! દુહુરિઅમંડાણુ-(ટીટોઈ ગામમાં) શ્રી મુહુરિ
 પાર્શ્વનાથ ભગવાન! જે ભક્તવર્ગના દુઃખો અને દુરિતોનો
 નાશ કરનાર છે (તે તથા)
- ૧૩૫ ખવર વિદેહિં તિત્થયરા-ખીજ પાંચે મહાવિદેહ સંત્રોને વિષે
 જે જે તીર્થંકર ભગવંતો છે. (તે તથા)
- ૧૩૬ ચેહું દિમ્મિ વિદિસિ જિકેવિ-ચારે દિશામાં કે ચારે વિદિશા-
 ઓમાં ખીજ પાંચે જે કોઈ ભગવંતો.
- ૧૩૭ તીઆણાગયમ્-પદમ-ભૂત, ભવિષ્ય અને વર્તમાન કાલ
 સંબંધી થયા, થવાના કે હાલ છે.
- ૧૩૮ વંદું જિણુ સવેવિ-તે સર્વે તીર્થંકર દેવોને હું વાંદું છું. (૩)
 સત્તાણુવઈ સહસ્ત્રા-સત્તાણુ હન્ટર.

લખ્યા છાપ્પન ગાદું કોડિગો-ગાડ કોડ, છાપ્પન કોડ
ખત્તીસય બામિયાઈ-ત્રણ હજાર ગમે ને ગ્યાગિ.
(૮,૫૭.૦૦,૨)

તિગલોગો એમગો વંદે-ગોટલા (સ્વર્ગ, મૃત્યુ ને પા
ગે ત્રણેય લોકના જિનપ્રાસાદોને હું વાંદું છું. (૪)
પન્નરમ કોડિ મયાઈ-પંદર સો કોડ. (૧૫ અગ્રજ)
કોડિ બાયાલ લકુખ ગડવન્ના-ગોંતાલીમ કોડ ગદ્દાવન
છત્તીમ સહસ્ત્ર અગ્રીઈ-છત્રીશ હજાર ને ગોંશી
(૧૫,૪૨,૫૮,૩૬,૦૮૦)

સાસયખિંબાઈ પણુમામિ-ગોટલા શાશ્વતા જિનર્ણિય
તે સર્વેને હું પ્રણામ કરું છું.

ભાવાર્થ

આ સૂત્ર શ્રી ગૌતમ ગણધર ભગવાને શ્રી અષ્ટાપદ
યાત્રા કરવા ગયા ત્યારે રચ્યું હતું એમ કહેવાય છે. ચૈત્યોમાં
આ રીતે થવી જોઈએ, તેમ આ સૂત્ર શિખવાડે છે. આ
ખીલું નામ ચૈત્યવંદન સૂત્ર છે. ઘણાં ચૈત્યોની વંદના આ
આવે છે. ભગવાન સમક્ષ બેસીને ડાબો પગ અડધો ઊંચો
આ ચૈત્યવંદન બે હાથ કમલના ડોળના આકારની મુદ્રામાં
કરવામાં આવે છે.

પરિમલ

- ★ દિવસના કલાક જેમ ૨૪ થી વધે નહીં તેમ અઢી ક્ષીપ
મનુષ્ય જન્મમાં તીર્થંકરો ૧૭૦ થી કહી વધે નહીં.
- ★ ગણધર ભગવાનની અષ્ટાપદની તીર્થયાત્રા આપણને મહા
વારંવાર યાત્રા કરવાની પ્રેરણા આપે છે.
- ★ ઉપદેશથી ગુરુતત્ત્વ અને અભયદાનથી સાચું રક્ષણ આ
સૂત્રના મહાન રહસ્યમય તત્ત્વો છે.

વીતરાગો સાથે કેમ અને શી શી વાતો કરવી, તેનો આ સૂત્ર-
માંથી બોધ મળે છે.

“સંપદ” શબ્દ બુદ્ધવૃત્તા ઇતિહાસ જ્ઞેવાનું સૂચન કરે છે. હાલમાં
એટલે શ્રી વીરપ્રભુના શાસન વખતે. શ્રી અજિતનાથ ભગવાનના
વારામાં ૬૭૦ ક્ષેત્રોમાં ૬૭૦ તીર્થ કરો વિચરતા હતા. તે અસંખ્યાતા
વર્ષોના ઊંડા ભૂતકાળમાં ડોકિયું કરવા આ સૂચના છે.

૧ રાજાને ત્યાં પુત્ર જન્મે છે, ને તેને દેખીને સૌને આનંદ થાય
છે. રાજા જમાણુ આપે છે, પછી તે રાજકુમારને ગાદીએ બેસાડે
ત્યારે રાજા તરીકે શોભે છે. તેમ જિન પ્રાપ્તમાની અંજનશલાકા
થાય ત્યારે તે મૂર્તિમાં પ્રાણ પ્રતિષ્ઠાપન થાય છે, પછી ચૈત્ય
(મંદિર) માં સ્થાન પ્રતિષ્ઠા થાય છે, ત્યાં વંદના, સ્તુતિ ને
સ્તવના થાય તેને ચૈત્યવંદન કહે છે.

૨ ચૈત્યો હોવાં જ નેહ્યે, પ્રભુની મૂર્તિની પાસે હંમેશ ભક્તિ કરવી
જ નેહ્યે, તે વંદના પણ મુક્તિની ઉપાસનાનો જ એક પ્રકાર
છે, એમ આ સૂત્રોમાંથી બહુવા મળે છે.

૩ એક મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં ૩૨ વિજયો હોય છે, તે પાંચ મહાવિદેહની
૬૬૦ વિજય થાય. પાંચ ભરતક્ષેત્રો અને પાંચ ચૈરવત ક્ષેત્રો
મળીને ૬૭૦ થાય. આવી વિશાળ દુનિયા તો કેવલજ્ઞાનીઓએ
મનુષ્યોની જ દેખી છે, ને પ્રગ્ધી છે. એ સિવાયની બીજી દુનિયા તો
પરાધર્મી યોજન પ્રમાણ કહી છે.

★ સાધવા બિંબો અને સાધવા ચૈત્યો છે, તેની આગ્રી આ સૂત્રમાં
તિના કર્તા ગણધરદેવે કરાવેલ છે. કેવલજ્ઞાતી સિવાય ત્રણ ભુવનના
સાધવા બિંબોની આ પ્રમાણે ગણના કરો કરાવી શકે? અહીં
બેઠા બેઠા તે દરેક બિંબોને વંદના કરવાનો લાભ લેવાનું આ
સૂચન છે.

તાપસો તે ગિરિ પર ચડી શક્યા ન હતાં. આ
તેવી શક્તિઓ પ્રગટ નહીં હોવાથી આપણે
નથી.

૧૬-મૂર્તિને વંદન કરવાથી લાભ થાય ?

૧૨-હા. ઘણો ઘણો લાભ થાય છે. “આપણે એ
જડ પાપાણુને વંદન કેમ કરાય, એમ ક
મતવાળાઓ પણ જડ મનાતા દ્રોણોને,
કે પથરના ણનાવેલા અમૂક આકારને વ
માને છે, અને લાભ માની ભજે છે. દુનિય
કે સોની નોટ ક્યાં જડ નથી ? દવા જડ
તે પીવાથી શરીરમાંનો રોગ દૂર થાય છે, તે
આકારની મૂર્તિને નમન, દર્શન, વંદન ને
દુર્ગતિ દૂર થાય છે. ઘરેણાં, મકાન, અ
ચાંદી એ દરેકની કિંમત હોય છે. તેમ
પ્રભુની મૂર્તિ તો આપણને વીતરાગ ણ
છે. તેની કિંમત કેટલી આંકવી જોઈએ ?
વંતની પ્રતિમાજી જે નજર સમક્ષ ન હો
દશાની કે વીતરાગતાની પ્રત્યક્ષ આંખી
બાળકને મીઠાઈ જતાં જ મુખમાંથી પાણી
વેરાગ્યના પિપાસુને વીતરાગ જેવા વેરાગી
જ વેરાગ્ય ઉત્પન્ન કરાવે છે. મૂર્તિથી શ
લાભ છે ? મોટે કહ્યાણુ સાથી આપ
જિનેશ્વર ભગવાનની મૂર્તિ નોકાની જે
છે. સગીની મૂર્તિ મોક્ષ આપી શકે જ ન
મૂર્તિ વીતરાગતાનું બનાવની દ્રાવાથી તે
પૂજ્ય છે. બી આંધેની કે ત્રિશુલ આદિ
અગદશાંક દ્રાવાથી મોક્ષ આપવાની નેના
શક્તિ ધરાવતી નથી.

(૧૨) શ્રી જીકાચ સૂત્ર.

અન્વયાર્થ

જિદિચિ-ને કોઇ. નામતિર્થ-નામતીર્થ. સગ્ગે-સ્વર્ગલોકમાં.
 પાલિ-આપણી પૃથ્વીની નીચે પાતાલ લોકમાં. માયુરુએ લોએ-
 પ્યલોકમાં. જાઈ-ને ને અથવા જેટલી જેટલી. જિણ-જિને-
 ભગવતોની. ષિઆઈ-પ્રતિમાઓ (હોય). તાઈ-તે તે અથવા
 લી તેટલી. સવ્વાઈ-સર્વેને (મૂર્તિઓને). વંદામિ-હું વાંદું છું.

સૂત્રાર્થ

જિદિચિ નામતિર્થ-ને ને નામતીર્થ હોય, જેમકે શ્રી
 સત્ગુરુજી નામનું તીર્થ. (૪ પ્રકારનાં તીર્થો હોય છે. નામ-
 તીર્થ, સ્થાપનાતીર્થ, દ્રવ્યતીર્થ અને ભાવતીર્થ. તેમાંનું આ
 પ્રથમ છે.)

ગ્ગે પાયાલિ માયુરુએ લોએ-સ્વર્ગલોક, પાતાલલોક અને
 મનુષ્યલોક, એ ત્રણેય લોકમાં ને ને તીર્થો હોય અને તે
 તીર્થોમાં.

ઇ જિણુણિઆઈ-નાની અથવા મોટી જિનેશ્વર ભગવતોની
 જેટલી જેટલી પ્રતિમાઓ હોય.

ઇ સવ્વાઈ વંદામિ-તે સર્વે ભવ્ય જિનમૂર્તિઓને હું
 ભાવપૂર્વક વાંદું છું.

ભાવાર્થ

સ્વર્ગલોક, પાતાલલોક અને મૃત્યુલોકમાં-(લોક, અથવા
 સમૂહલોકમાં) ને ને તીર્થસ્થાનો છે, અને તે તે તીર્થોમાં
 લી જેટલી જિનેશ્વર ભગવતોની પ્રતિમાઓ છે, તે સર્વેને
 સત્કથા વંદના કરાય છે. તીર્થયાત્રાઓ વારંવાર કરવી જોઈએ,

(૧૩) શ્રી નમુત્થુણું (શકસ્તવ) સૂત્ર.

અન્વયાર્થ

નમુત્થુણું-નમસ્કાર કરું છું. અરિદતાણું-અરિદતાને.
 તાણું-અમરતાને. આમરતાણું-નરો નમુત્થિય સપ શાપીને
 ની જે આરિ અથવા સફળતા કરનારા છે, તેમને. તિથ્ય-
 નીચે કરાને. સવ-ગોલાની મેળે. સંગુદાણું-આધ પામેલા.
 ત-પુરુષને વિષે. કલમાણું-ઉત્તમ. પુરિસરીદાણું-પુરુષોમાં
 અમન. પુરિસવર-પુરુષોમાં મેલ. પુરુરીઆણું-પુરુરીક
 મ ઉત્તમ કનકની જેમ ઉત્તમ. અવદુષ્ટીણું-દાણીની વાતિ-
 ન જેમ અવદુષ્ટિ ઉત્તમ મનાવ છે, તેમ પુરુષવતિનાં અધ-
 ન જેવા જેઓ ઉત્તમ છે, તેમને. સામુતમાણું-સાદમાં ઉત્તમ.
 નાદાણું-સાદતા નામ. સાગદિયાણું-સાદાનું વિત કરનારા
 દિયેણું કર્યાવ કરનારા) સાગપકયાણું-વિશ્વમાં પ્રતીપ-દીવા
 ન. સાગપત્તેઅમરણું-વિશ્વમાં પ્રગોત-જાનપ્રકાશના
 રનારા. અમય-અમરદિનપણું. દયાણું-આપનારા. (અમયદાન-
 સાચું દેવન બતાવનારા.) અદ્યુદયાણું-વિવેકવસ્તુને આપ-
 ના અદ્યુદયાણું-સુદિનમાર્ગને બતાવનારા. સરજુદયાણું-સરજુ
 નારા. આદિદયાણું-આધિ, અમકિને આપનારા. ધમ્મદયાણું-
 ની પ્રતિષ્ઠા કરાવનારા. ધમ્મદેસયાણું-ધર્મનો ઉપદેશ દેનારા.
 નાયમાણું-ધર્મના જે સ્થાપકનાયક છે. ધમ્મસારીણું-ધર્મ-
 ની રચના ચલાવનારા જે સારથિ છે. ધમ્મવર-ઉત્તમ (ધર્મરૂપ.)
 દંત-આર ગતિનો આત કરનાર જે ધર્મવાદ તેને પારણ કર-
 ન. અકવટીણું-ધર્મઅકવર્તી. અપ્પહિદય-અર્થત્ર અંકમસિત.
 તણું-ઉત્તમ જ્ઞાન. અને દંરાણું-દર્શનને. ધરાણું-ધારણ કરનારા.
 દંત-અથ યયું છે. હરિમાણું-અમરધણું જેમનું એવા (કેવલ-
 શ્રી પૂર્વની દશાને હમર્યા કરેલ નિમાણું-

દેવરૂપી અંતરશત્રુઓને જિતનારા. જાવયાણું-બીજાઓને
 દેવ જિનાવનારા. ત્રિજ્ઞાણું-પોતે સંસારઅમુદ્રથી તરેલા
 તારયાણું-સંસારથી બીજાઓને તારનારા. બુદ્ધાણું-પોતે
 પામેલા તથા બોદયાણું-અન્ય લલિતુઓને બોધ કરનાર
 મુક્તાણું-ધાતી અધાતી કર્મોથી મુક્ત થયેલા તથા મોક્ષ
 ત કર્મપિંજરામાંથી બીજા લઘુકર્મી આત્માઓને છોડાવનાર
 સંવન્નૂણું-સર્વજ્ઞ-દેવલજ્ઞાની તથા સંવદરિસીણું-(કેવળ
 નામનો શુભ પ્રગટ થવાથી) સર્વ દેવનારા તે પ્રભુને તથા
 સિવ-ઉપદેવ રહિત. અચલ-અચલ, સ્થિર. અરુચ-રોચ
 અણંત-જેનો અંત નથી. અદ્ભુત-આવ્યા પછી જેનો
 યનાવ નથી. અવ્યાખ્યાલ-વ્યાખ્યાધા-પીડારહિત. અગ્રામુર્શી
 જ્યાંથી ફરી આ પૃથ્વીપર જન્મ લેવા આવવાનું નથી
 સિદ્ધિર્ગત સિદ્ધ-મોક્ષગતિના. નામધેય-નામવાળા. ઠાણું-સ્થાન
 ગંગનાણું-ગામેલા એવા. નામો જિજ્ઞાણું-જિનેશ્વર ભગવાન
 નામધેય-નામધેય. જિત્યભયાણું-સર્વ ભયોને જિત્યા છે તે
 જિત્ય ભયને જે. અર્ચ્યા-ભુજાવમાં. સિદ્ધા-સિદ્ધ પ્રયોગ
 કરનાર છે. ભવિષ્યતિ-સિદ્ધ થશે. આજ્ઞાગચે કાલે-અત્યંત
 નજીકના સમયમાં તથા સંપ્રતિષ્ઠામાં દમણી પાંચ
 દમણી પાંચ દમણી નિવસી રહ્યા છે. તે. સર્વે સર્વ
 સર્વે સર્વે (મન, વચન ને કાર્યાથી.) વર્ણ

५३५५

...
...
...
...
...
...
...

નામકર્મવાણા છે, તથા જે પોતે પોતાની મેળે જોધ પામેલા છે. [૨]

રિમુક્તમાણું, પુરિમ્મસીહાણું-પુરુષોમાં જે ઉત્તમ અને મહાન છે તથા પુરુષોમાં જે સિંહસમાન છે.

રેમ્મવરપુંડરિઆણું, પુરિમ્મવરગંધદત્તીણું-પુરુષવત્-તિમાં પુંડરીક કમળની જેમ ઉત્તમ, હાથીઓમાં જેમ ગંધ-હસ્તિ સર્વોત્તમ ગણાય છે, તેમ પુરુષોને વિષે જે ઉત્તમ ગંધદસ્તિ જેવા છે. [૩]

ગુત્તમાણું, લોગનાહાણું, લોગહિયાણું-લોકમાં જેઓ ઉત્તમ તરીકે સુપ્રસિદ્ધ થયા છે તથા અનાથ અને અશરણુ જનસમાજના જેઓ શિરદ્વરરૂપ નાથ અથવા આલિંગ છે. એવ માત્રનું હિત ધ્વજનારા ને હિત કરનારા છે.

ગપર્માણું, લોગપન્નજેઅગરાણું-લોકને વિષે પ્રદીપ સમાન અને લવિષ્ણવોને ઉપદેશ આપી જ્ઞાનનો પ્રદાશ તથા ઉદ્યોત પાઘરનારા. [૪]

અયદ્યાણું, અકષુદ્ધમાણું, મગ્ગદ્યાણું-જે કાયતા સર્વે જીવોને અલયદ્ધાન આપનારા, વિવેક અને જ્ઞાનરૂપી અશુદ્ધા આપનારા, મુક્તિમાર્ગનાં જતાવનારા.

રણુદ્યાણું, ભોહિદ્યાણું-ભવખમણુથી કંટાળેલાઓને શરણુ આપનારા, સમસ્તિની (શુદ્ધ દેવ, ગુરુ, ધર્મની શ્રદ્ધા) આસિ કરાવનારા. [૫]

મ્મદ્યાણું, ધર્મમદેસ્યાણું, ધર્મમનાયગાણું-સર્વ-ધર્મના પ્રદાતા અને જતાવનારા. સમર્થ

આ જેન તત્ત્વજ્ઞાન (નિવાર્ણ)

ધર્મસારણીનું. ધર્મસારણીનું તત્ત્વજ્ઞાન (નિવાર્ણ) - ધર્મ (૨ પૃ)
રથને હાંકનારા ચારણિ. (જેમ મેઘપ્રમારના ચાલના શિથિલ
ભાવરૂપી રથ ભગવાન મહાત્માને દેને સન્માર્ગે લાગીને કિર
કર્મે તેમ) ચાર ગતિના જન્મ મરણના ચક્રના કુળોને
અંત કરનારા ધર્મ (રૂપ) ચક્રના મરનારા જે ધર્મ
અકર્તૃ છે. [૬]

અપ્પહિલયવરનાણું-આણુંધરાણું-સર્વત્ર અરુણલિપ્ત એવ
સર્વોચ્ચ દેવલજ્ઞાન અને દેવલદર્શનને મરનારા (ધારણ કર
નાના). દેવળી ભગવંતને પ્રથમ સમયે જ્ઞાન અને પદ
બીજા સમયે દર્શન હોય છે, તેનું પણ આદી સૂચન ક
વામાં આવેલ છે.

વિયદ્ધઉમાણું-અજ્ઞાનવાણું છદ્મસ્થપાણું જેમનું હવે આ
એટલે નિવૃત્ત અથવા નષ્ટ થયું છે, એટલે જેમનાં ચાર ધ
કર્મોના નાશ થયો છે તેવા. [૭]

જિણાણું જાવયાણું-રાગ ને દ્વેષરૂપી કર્મશત્રુને જિતનારા
બીજાઓને રાગદ્વેષ જિતાવનારા.

તિન્નાણું તારયાણું-સંસારસમુદ્રથી જે પોતે તરેલા છે,
હજીકર્મી આત્માઓને પ્રતિબોધ કરી તારનારાં.

બુદ્ધાણું બોહયાણું-પોતે બોધ પામેલા, તથા બીજા અ
આત્માઓને બોધ આપનારા.

મુક્તાણું મોઝગાણું-પોતે કર્મોના બંધનથી મુક્ત થ
અને બીજાઓને તેનાથી મુક્ત કરી મુક્તિએ પહોંચા
એવા. [૮]

સવ્વન્નૂણું સવ્વદરિસીણું-દેવલજ્ઞાનથી સર્વ ભાવોને

સિવમયલમરુઅમણું તમદ્ગુપ્ત-ઉપદ્રવ વિનાના, સ્થિર, ન્યા
 રાગ માત્ર નથી તેવા, જેનો અંત નથી તેવા, જેનો ક્ષય
 થવાનો નથી તેવા [આ બધા મોક્ષના વિશેષણો છે.]
 મન્વાઆહમપુણરાવિત્તિ-સર્વ પ્રકારની પીડાઓથી રહિત
 તથા પહેલેથી મુક્તિપદ્ધતી પાછા અહીં આવીને કદી જન્મ
 લેવાનો નથી તેવા.

સિદ્ધિગદ્ય નામધેય-મોક્ષગતિ નામના.

ઠાણું સંપત્તાણું-શ્રેષ્ઠ (મોક્ષ) સ્થાનને પામેલા.

નમો જિણાણું જિયભયાણું-રાગ તથા દ્વેષને તથા સર્વ
 ભયોને છુટતારા શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતોને મારા ભારપૂર્વક
 નમસ્કાર થાઓ. [૬]

જે અ અધ્યાસિદ્ધા-જે ભૂતકાલને વિષે (તીર્થંકર પદને
 પામીને) સિદ્ધ થયા હોય.

જે અ ભવિસ્મંતિણાગચો કાલે-જે ભવિષ્યકાલમાં સિદ્ધ
 થશે.

સંપદ અ વદ્દમાણા-અને વર્તમાનકાલને વિષે વિચરતા જે
 વીશ વિહરમાન તીર્થંકર ભગવંતો છે.

મવ્વે તિવિહુણુ વંદામિ-તે સર્વે ભગવંતોને મનથી, વચનથી
 અને કાયાથી હું વાંદું છું. [૧૦]

ભાવાર્થ

ઈન્દ્રમાદરાજ પ્રભુના કૃત્યાણક સમયે આ સુત્રના ઉચ્ચારણ
 દ્વારા દ્વંદ્વસભામાં શ્રી તીર્થંકર ભગવાનની સ્તુતિ કરે છે, તેથી આ
 શાશ્વત સુત્ર ઘણું જ પ્રખ્યાત છે. આ સુત્રમાં શ્રી જિનેશ્વર ભગ-
 વાનના વાસ્તવિક ગુણોને વિવિધ ઉપમા અલંકારથી અલંકારિક

ચક્રવર્તી ચક્રથી ચક્રો તો...
ચક્રથી ચાર ગતિનો અંત કરે છે, અને તે ધમચક્ર...
ની ચારે ગતિઓનો અંત કરાવે છે.

સરળ પ્રશ્નોત્તરી

૧-નમુત્યુષ્ણના રચનાર કોણ છે? અને તે ક્યારે રચેલ છે?

—ઈંદ્રમહારાજ બ્યારે મિહાસન કંપે છે ત્યારે આ સૂત્ર
જાણે છે તેમજ તીર્થંકર ભગવંતનું જન્મ કલ્યાણક
ઉત્પત્તિ પ્રભુજીને લઈ મેરુશિખર પર જાય છે, ત્યાં
કુળશાભિષેક કરી પ્રભુની ભક્તિપૂર્વક જે સ્તુતિ કરે છે,
તે સ્તુતિ આ સૂત્રમાં છે. તીર્થની અપેક્ષાએ એ નમુ-
ત્યુષ્ણના રચનાર ગણધર ભગવંતો છે. બાકી તો સૂત્ર
શાશ્વત છે. આ સૂત્રમાં પ્રભુની ૩૫ વિશેષણો દ્વારા સ્તુતિ
કરવામાં આવી છે.

પ્રશ્ન ૨-નમુત્યુષ્ણનું બીજું નામ શું?

ઉત્તર — શકસ્તવ અથવા ઈંદ્રસ્તુતિ.

પ્રશ્ન ૩-આ સૂત્રમાં ભગવાનનાં આટલાં બધાં વિશેષણો કેમ?

ઉત્તર — દુનિયામાં પણ દેખાય છે, કે જેટલો અભ્યાસ હોય, તે
પ્રમાણે ડીઝીઓ અપાય છે. આ અભ્યાસીઓ બધા
અપૂર્ણ જ્ઞાનવાળા હોય છે. ત્યારે ભગવાન તો પૂર્ણ
જ્ઞાની, દેવજ્ઞાની છે. અપૂર્ણ હોય તેને જ થોડાંધ
લીઓ અપાય છે. તો પછી પૂર્ણ જ્ઞાનીને કેટલી હોઈ
? આથી સમજી શકાય તેમ છે, કે તીર્થંકર ભગ-
વંતે આ સૂત્રમાં જાણતાં આટલાં બધાં વિશેષણો છે,
ધણું નથી. તેમાંનું એક પણ વિશેષણ તે ભગવંતની
ધુ પડતી મહત્તા દેખાડવા માટે નથી. અનંત શુભી
ભગવાનના અનંત શુભો પાસે એ વિશેષણો તો અત્ય-

માત્ર જ છે, તથા જે ગણાવ્યા છે, તે પ
છે. પ્રભુના ખાસ ખાસ ગુણોનું આ સૂત્ર
પ્રશ્ન ૪-૩૫ વિશેષણો શું સૂચવે છે ?

ઉત્તર —તીર્થંકર ભગવાન સિવાય અન્યત્ર તેવું
વતું નથી, જેમ બીજાઓને પરના ઉપર
છે, તેમ તીર્થંકરોને રહેતી નથી. તેમના
તેમના સિવાય બીજા કોઈ પચાવી પણ
તેઓના માર્ગદર્શન વિના ક્યાંય પણ
થયો નથી, અને થનાર નથી. તેમની દ
હિત થઈ શકતું જ નથી. ભવથી ભય પ
હવાત્માઓ તેમના શરણ વિના તરી શક
સંસારથી નરવાતું તેમના વિના કોઈ શિ
હોતું જ નથી. આવું આવું આ વિશેષ
ધણું શિખવાતું મળે છે.

(૧૪) શ્રી જવંતિ ચેઈઆઈ
અન્યથાથ

જવંતિ-જેટલાં. ચેઈઆઈ-ચેત્યો છે. ઉદ્ધે-
અ-અને. અદે-અધોક્ષકમાં. નિરિઅસોએ-
અન્યાઈ-અવેને. તાઈ-તે. વંદે-હું વંદના કરું છું.
અતો-સોડો છતાં, રહ્યો થકો, (રહ્યો રહ્યો) તથ-
સંકલ્પ (ચેત્ના) ને.

સુન્વાઈ તાઈ વદે-તે સર્વે જિનાલયોને હું વંદન કરું છું.
કહિ સંતો તત્થ સંતાઈ-ભલે હું આ સ્થળે રહ્યો છું, છતાં
ત્યાંના ભવ્ય જિનાલયોની ભાવજાત્રાનો લાભ મેળવવાના
હિતુથી સર્વે ચિત્તોને સમર્પિત થાદ કરીને હું વંદના
કરું છું.

ભાવાર્થ

ત્રણ ખુવનમાં રહેલાં ચિત્તોને આ સ્થળમાં વંદના કરવામાં
પ્રવેશ છે. દેવમંદિરના દર્શન કરવા મનુષ્યો જ્યાં પ્રવેશવાના નથી,
તેવે અહીંના મંદિર વિગેરેમાં ચિત્તવંદના કરતી વખતે ત્યાંના
રહના ચિત્તોને પણ વાદ કરવા આ સૂત્ર શિખરાટે છે.

પરિભલ

★ શુભ કાર્યોમાં જેટલી જેટલી અનુમોદના કરીએ, તેટલો તેટલો
પુણ્યવંધ થાય છે. અહીં જન્માશોની અનુમોદના કરીએ તેમાં પણ
પ્રમાણે મહાન લાભ થાય છે. ઉત્તમ કાર્યોમાં અનુમતિ ન
પામે, ને ઉપેક્ષાભાવ રાખે, તો પાપનો લેપ લાગે છે, એમ જ્ઞાની-
ઓનું કથન છે. પાણીનું લાળ હાંચ તો નીચે પડતાં વાર લાગતી
થી. ઉંચે ચઢાવવામાં મરીન ગોઠવવું પડે છે, તેમ ધર્મીને ઉત્તે-
જના જે ન મળે અથવા તેને અંતરાયરૂપ થવાથી, કે તેની પ્રત્યે
વેક્ષા કરવાથી, કે સારો સાથ ન મળવાથી નીચે પડતાં વાર
લાગતી નથી. તેથી અનુમોદના પણ એક પ્રોત્સાહન છે. અનુમો-
દના પોતાનો પણ લાભ કરનાર બને છે. આવાં સારાં કામોની
અનુમોદનાથી શુભ કાર્ય કરનાર ઉચી ભાવનાએ ચરે છે. એ
રીત આ ચિત્તોની વંદના કરાય, અને કરનારની અનુમોદના કરાય તો
અપાર લાભ મળે.

સર્ગાસંબંધીઓને વાદ કરવાનું સહેજે મન થાય છે, કારણ તેઓ
પ્રત્યે પ્રીતિ છે. તેમ સમક્ષિતની સાંકળ દેવગુરુધર્મની સાથે પ્રીતિ

અત્યારે પણ આપણે ક્યાં માનતાં નથી? નોકર કામ કરે, કે પત્ની રસોઈ બનાવે, તેમાં જેમ શ્રદ્ધા રાખવામાં આવે છે, તેમ આ જ્ઞાનીઓનાં વચનમાં પણ શ્રદ્ધા રાખીએ, તો શું વાંધા જેવું છે? અજ્ઞાનીનાં વચનમાં તો શંકાને પણ સ્થાન છે, પરંતુ કેવળી ભગવતોના વચનમાં તો શંકાને સ્થાન જ નથી. શિક્ષક ઉપર પણ વિદ્યાર્થી વિશ્વાસ રાખે તો જ વિદ્યાન થાય.

૪૮

૪૯

૫૦

૫) શ્રી જવંત કે વિ સાહુ સૂત્ર.

અન્વયાર્થ

જવંત-જે (મહાવ્રતધારી). કે વિ-કાઈ પણ. સાહુ-સાધુ જો. ભરત-પ ભરતક્ષેત્રોને વિષે. ઐરવય-પ ઐરવતક્ષેત્રોને મહાવિદેહ-પ મહાવિદેહક્ષેત્રોને વિષે. સર્વેસિં-સર્વે સાધુ જોને. તેસિં-તે. પણુઓ-પ્રણામ કરું છું. તિવિહિણુ-મન, ને કાચાર્થી. તિદેહ-ત્રણેય દેહથી. (મનદેહ, વચનદેહ ને કથી) વિર્યાણુ-વિરામ પામેલા તે પૂન્યોને.

સૂત્રાર્થ

ત કે વિ સાહુ-જે કાઈ પણ મહાવ્રતધારી સાધુમહા-જો વિચરે છે.

હૈરવયમહાવિદેહે અ-પ ભરત, પ ઐરવત અને પ મહાવિદેહ ક્ષેત્રોમાં (એ ૧૫ કર્મભૂમિઓમાં) અને તેમાં પણ ત્યાંના આર્યક્ષેત્રોમાં જ.

વેસિં તેસિં પણુઓ-તે સર્વે સાધુમહારાજોને (પ્રણામ કરું છું) હું વાંદું છું.

જીવી રહ્યા હોય છે. તેથી જ ત્રણ દ
જીવવામાં અનિશ્ચય મહત્ત્વ મનાએકુ
દાતા જીવેએ પોતાના જીવનને
જીવેની ગાથે મજબૂતી લેવાનું અર્થ
છે. પરિત્ર કોણુ અને અપરિત્ર કોણુ
નાથી મન થાય છે.

(૧૬) શ્રી પંચ પરમેષ્ઠિ નમઃ

અન્વયાર્થ

નમો આદ્ય-અગ્નિ-
આચાર્ય આદ્ય-કેસરિયાય પાંચાય સર્વમાર્ગે
માયને

સૂતાર્થ

નમો આદ્ય મધ્યાચાર્યોપાધ્યાય સર્વ સાધુભ્ય
માયને
માયને માયને માયને માયને માયને
માયને માયને માયને માયને માયને

ભાવાર્થ

માયને માયને માયને માયને માયને
માયને માયને માયને માયને માયને

નિયાણું કહે છે.) તુહ-તમારા. સમયે-સિદ્ધાંતમાં,
 યોમાં. તહ વિ-તો પણ. મમ-મને. હુજ્જ-મળજે,
 ત્રા-આસાપાલન, પૂજા, ભક્તિ. ભવે ભવે-આ ભવ,
 ભવોભવને વિષે. તુમહ-તમારા. ચલણાણ-ચરણોની
 ૩) દુઃખકષ્ણઓ-(મને દુઃખ ગમતું નથી માટે) દુઃખોનો
 વા ક્ષય. ક્ષમકષ્ણઓ જે કુર્મો ચાર ગતિમાં રણડાવે
 મેંનો સર્વથા નાશ. સમાહિમરણ-અને મરણ વળતે
 જેથી દુર્ગતિનાં દુઃખો સડવાં ન પડે.) બોહિલાલો-
 ા પ્રાપ્તિ. અ-અને. સંપન્નઉ-પ્રાપ્ત થાઓ. મહ-
 અ-આ. તુહ-તમને. નાહ-હે નાથ! પણામકરણ-
 પૂર્વકના પ્રણામ કરવાથી. (૪) સર્વમંગલ-સર્વે મંગ-
 માંગલ્ય-જે શ્રેષ્ઠ છે. સર્વ કલ્યાણ-સર્વ કલ્યાણોનું.
 મૂળ કારણ છે. પ્રધાન-પ્રધાન શ્રેષ્ઠ છે. સર્વધર્માણ-
 માં. જૈન-શ્રી જિનેશ્વર (તીર્થંકર) પ્રભુનું. જયતિ-
 વર્તે છે. શાસન-સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક ને શ્રાવિકારૂપી
 વિધિ સંઘરૂપી શાસન. દેવ, ગુરુ ને ધર્મની પ્રચલિત
 ને જૈન શાસન કહેવાય છે) (૫)

સૂત્રાર્થ

યરાય! જગગુરુ!-હે વીતરાગ! વિશ્વમાત્રપર એક જ
 બુદ્ધિ રાખી, ઉપદેશ દઈને તારનારા હે ત્રણ લોકના
 ! તમારે જય હો.

પલાવજો! ભવય !-હે ભગવાન! સાચી

! હું પ્રાર્થના કરું છું, તેના દુઃખ.

ની મને નીચે જણાવેલા ગુણો

વા જન્મ મરણનાં દુઃખોથી

- વાય. મંદિરમાં પ્રભુની પ્રતિમા છે, તે સ્થાપના જિન કહેવાય છે. એ સ્થાપિત જિનનાં પૂજન, સત્કાર આદિ આ સૂત્રના અર્થ થાય છે. એટલે આ સૂત્રથી મૂર્તિ અને મૂર્તિની પૂજન સિદ્ધ થાય છે.
- ★ પ્રભુમૂર્તિને વંદન, પૂજન, સત્કારાદિ કરવા દ્વારા મેળવવાના માર્ગે શ્રદ્ધા ધૈર્યોદ્દિપ્ત્યર્થક કાઉરસગ્ગ કરાય છે. પછી કાઉરસગ્ગ થાય તેટલો પ્રભુના વંદન પૂજનમાં આદર દઢ થાય છે.
- ★ દરેક ચીજ, ચાર ચાર નિદેષાઓથી સિદ્ધ થાય છે. નામ, રૂપ, પ્રાણ, ક્રિયા અને ભાવ એ ચાર નિદેષા છે. તેમાં આ સ્થાપના નિદેષાથી સિદ્ધ થતી જિનમૂર્તિ દેરાવાસી તેમ જ સ્થાનકવાસી એક વર્ગોને માન્ય એવા શ્રી અનુયોગદ્વારાદિ શાસ્ત્રોને અનુસાર છે. તેથી જિનપૂજન અવિરિદ્ધ પ્રચલિત છે.
- ★ શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતની મૂર્તિના દર્શન કરવાથી સમક્રિત નિવૃત્તિ થાય છે. મૂર્તિ પાસે કાઉરસગ્ગ થઈ શકે છે, મૂર્તિની પૂજન આત્માર્થીએ કરવી જ જોઈએ, સ્થાપિત મૂર્તિ પાસે વંદનાદિ કરવાથી કર્મ ખપે છે. પ્રાણુવાન શરીરની જેમ આ પાપાણુની બાંધેલી મૂર્તિની પ્રાણુપ્રતિષ્ઠા કરાય છે, ત્યાર પછી તે પૂજ્ય પ્રાણુવાન બને છે. અને તેથી જ “જિન પ્રતિમા જિનસારિણી એમ કહેવાય છે. આટલાં ઉદ્દ્યોગનો આ સૂત્રમાંથી આપણે જાણવા મળે છે.
- ★ બિચારકારથી આ કાઉરસગ્ગ કરાતો નથી, લાભ કે નુકશાન વિચાર કર્યા વિના તે હું કરતો નથી, ચંચલતાથી અથવા લોભ ખોટી આશાઓથી આ કરતો નથી, પરંતુ શ્રદ્ધા, બુદ્ધિ, અસંતોષથી વીતરાગના ગુણોને ઓળખીને તેમ જ સ્મરણ કરી આ કાઉરસગ્ગ કરી રહ્યા છું, એવો અર્થ શ્રદ્ધાદિ વિશેષગુણોમાંથી મળે છે.

સરળ પ્રશ્નોત્તરી

શ્ર ૧-“અરિહંત ચેધ્યાણુ” સૂત્રનું ખીજું નામ શું? તે ક્યાં
ખોલાય?

તર-તેનું ખીજું નામ “ચૈત્યસ્તવ” છે. ચૈત્યવંદન કરતાં
જય વીરરાય સૂત્ર કહ્યા પછી, ને કાઉસ્સગ્ગની પહેલાં
તે ખોલાય છે.

શ્ર ૨-ચૈત્યવંદનના કાઉસ્સગ્ગનું પ્રમાણ કેટલું?

તર-ચૈત્યવંદનના કાઉસ્સગ્ગમાં એક નવકાર જ ગણવાનો
હોય છે.

શ્ર ૩-કાઉસ્સગ્ગને અંતે શું ખોલાય?

તર-અરિહંત ભગવાનને નમસ્કાર કરવા “નમો અરિહંતાણુ”
ખોલી, “નમોહરિહંત” કહીને થોડી (સ્તુતિ) ખોલવી,
ચૈત્યવંદન કરતી વખતે આ “અરિહંત ચેધ્યાણુ” સૂત્ર
ઉભા થઈને ખોલાય છે.

(૨૦) શ્રી કલ્યાણકંદં (સ્તુતિ) સૂત્ર.

અન્વયાર્થ

કલ્યાણકંદં-સમગ્ર કલ્યાણોનું જે મૂળ છે. (એટલે કે જે
કલ્યાણ મનુષ્યોને ધૃષ્ટ છે, તે કલ્યાણ અકુસાઓરૂપ છે, તેના
મૂળ-કંદં સમાન આ પ્રભુ જ છે.) પદ્મ-પહેલાં. ત્રિલિંગ-
(જિન એટલે સામાન્ય કેવળી, તેમાં ઈદ્ર જેવા) શ્રી ઋષભદેવ
(ભગવાન) જિનેન્દ્રને. સંતિ-સોળમાં શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનને.
તઓ-તેમની પછી. નેમિત્રિણ-ખાવીશમાં શ્રી નેમિનાથ જિને-
શ્વરને. મુણિંદં-પ્રતિજ્ઞાધારી મુનિઓમાં ઈદ્રસમાન. પાસં-પ્રગટ-
પ્રભાવી શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનને. પયાસં-ત્રણ ભુવનમાં જ્ઞાનનો

પણ મનુષ્ય જે, તેના પાપ મનુષ્યમનના પારને
પના. સિવાં હિતુ ગુણસરાર પામેલા અનંત (૨)
તેના તે જિને"સિ" અમને) પવિત્ર વસ્તુઓમાં કે
સંપૂર્ણ ચારણ્ય એના મોક્ષ આપે.

સત્ત્વે જિગિંદા ! સુરનિદ્રા દા-દેવગણથી વંદાએલા
જિનેન્દ્રો ! (અમને મોક્ષ આપે.)

કદલાણુનદલીણુ વિગ્રહકંઠા-વૃક્ષ કે મંડળના
વેલ લાંબી પથરાય છે, કે ઉંચે ચડે છે, તેમ કદ્ય
પ્રસારતી વેલડીઓના જે ભગવંતો વિશાળ મૂળ સમાન

નિવ્વાણમગ્ગે વરન્તાણુકચ્ચ"-(વીતરાગ દેવકથિત
જ્ઞાનનો પ્રભાવ આ ગાથામાં વર્ણવાય છે.) જંગલમાં
ન પડ્યો હોય તેવે સ્થળે સાયકલ, ગાડું, ગાડી, મે
સ્થ આલી શકે નહીં; પણ પથર, ડામર કે કોંક્રિટનો
સ્તો હોય, તો તેના પર એ વાહનો સહેલાઈથી ચાડ
છે. તેમ મોક્ષનો માર્ગ શ્રી તીર્થંકર ભગવંતોએ બ
છે. જોટલે તે માર્ગ જ્ઞાનરૂપી સ્થમાં બેસીને જનાર સડ
આલી શકે છે. અથવા સંસારસમુદ્રને તરવા જેમ વહા
સ્ટીમર હોય, તેણે મોક્ષ જવા માટે પ્રયત્ન એ જ્ઞાન સ
ભૂત છે.) સમ્યગ્ દર્શન, સમ્યગ્ જ્ઞાન અને સમ્યગ્ ર
ત્રવાળા મુક્તિપથે ચાલવા માટે ઉત્તમ સ્થ સમાન જે
છે, તે જ્ઞાન કે જિનસિદ્ધાંતને. (વરન્તાણુકચ્ચ" એ
પદ્ધતિ વિશેષણ છે.)

પણાસિયાસેમકવામદરમં

(૨૧) શ્રી સંસારદાવાનલ સ્તુતિ.

(શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવાનની સ્તુતિ.)

અન્વયાર્થ

સંસાર-જન્મીને જ્યાં મરવાનું છે તે. દાવાનલ-અગ્નિનું જાળવત્થમાન મહાન પરાક્રાંતાનું સ્વરૂપ તે, દેવાગ્નિ. દાહ-હાડકાથી દાઝેલાને થતી ળળતરાને (જુઝાવવામાં.) નીરં-પાણી સમાન. (શ્રી વીરપ્રભુને) સંમોહ-મહામોહરૂપી. ધૂલી-ધૂળને. હરણે-હર કરવા, ઉડાડવા. સમીરં-પવન સમાન. માયા-કપટ પ્રપંચ જાળરૂપી. રસા-પૃથ્વીને. દારણુ-ખોદવામાં. સાર-અણીદાર, ધારવાળું, તીક્ષ્ણ. સીરં-હળ સમાન. નમાભિ-નમસ્કાર કરું છું. વીરં-શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવાનને. ગિરિસાર-મેરુપર્વત જેવા. ધીરં-ધીર એવા (શ્રી વીર ભગવાનને.) (૧)

ભાવ-ભાવપૂર્વક. અવનામ-નમસ્કાર કરનાર. સુર-વૈમાનિક દેવોના. દાનવ-ભવનપતિ આદિ દાનવોના અને. માનવ-મનુષ્યોના. ઈન-સ્વામીઓના. ચૂસા-મુગટોમાં રહેલા. વિલોલ-ચંચલ, ચપલ. કમલ-કમલોની. આવલિ-શ્રેણીથી. માલિતાનિ-ચુશોભિત ળનેલ. (આ પદ “જિનરાજપદાનિ”નું વિશેષણ છે.) સંપૂર્ણ-સારી રીતે પૂરેલા છે, અથવા પૂર્ણ કર્યા છે. અભિનત-નમેલા. લોક-ભક્તવર્ગના. સમીક્ષિતાનિ-મનોવાંછિતો જે ભગવંતોએ. કામં-અત્યંત, હાદિક. નમાભિ-નમસ્કાર કરું છું. જિનરાજ-એવા સર્વે જિનેશ્વર ભગવંતોના. પદાનિ-ચરણોને. તાનિ-તે. (૨)

આધ્યાત્મિક-આગાધ જ્ઞાનથી ગંભીર, અથવા આગમોરૂપી નમુદ્ર જ્ઞાનરૂપી ગંભીરતાથી યુક્ત છે. સુપદ-અનેકાંગવાદથી ભરેલા સારા મુરખ પદોની. પદવી-ગોડવળી, રચનારૂપ. નીરપૂર-જાણવાદના પૂર્વકે પદિપૂર્ણ. અભિરામં-જે મનોહર છે. (૩)

મહાજ્ઞાનને) છંદાહિંસા-જ્યે કાયના જીવમાત્રની અહિંસાના પાલનરૂપ. અવિરલ-(વિરલ-છૂટાછૂટા) આંતરારહિત, ચાલુ અખં-
હિત ધારાવાળા. લહરી-(‘અહિંસા પરમે ધર્મ:’ના) તરંગો કે
મોતના. સંગમ-મેલાપથી, લેગા મળવાથી. અગાહ-વિશાળ,
અગાધ, અદ્વ્ય જુદિવાળા મનુષ્યોને સમજવા મુશ્કેલ બનેલ.
દેહ-મહાન કાયાવાળા, શરીરવાળા, (જે જ્ઞાનસમુદ્રને.) ચૂલા-
સિદ્ધાંતોની ચૂલિકારૂપ. વેલ-ભરતીવાળા, ગુરુ-મોટા મોટા
ગંભીર અર્થવાળા. ગમ-પાઠોરૂપી મણિ-મહાન રત્નોથી.
મંકડ-ભરપૂર, વ્યાપ્ત. દૂરપાર-દૂર છે કાંઠો જેનો અથવા જે
સિદ્ધાંત સમુદ્રનો પાર પામવો બહુ જ મુશ્કેલ છે. (એવા સમ્યગ્-
જ્ઞાનને.) સાર-પ્રધાન, મુખ્ય. વીરાગમ-વીર ભગવાનના પ્રસ્-
વેલ ટપ આગમ સિદ્ધાંતોરૂપી જ્ઞાન. જલનિધિ-મહાસાગરને,
સમુદ્રને. સાદર-આદરપૂર્વક, હૃદયના ભાવથી, બહુમાનસહિત.
સાધુ-સારી રીતે. મેવે-હું સેવું છું, એટલે તે જ્ઞાનસમુદ્રની હું
ભક્તિ કરું છું. (૩)

આમૂલ-જિંડા મૂળ સુધી, આસોલ-કોલતું. ધૂલી-મકરંદ,
પરાગ કે રજની. બહુલ-વ્રણી. પરિમલ-સુગંધીને વિષે. આલીઠ-
આસક્ત. લોલ-ચપળ. અલિં-ભમરાઓની. માલા-પંક્તિઓના.
મંકાર-ગણગણાટના. આરાવ-ગુંતરવોથી. સાર-શ્રેષ્ઠ. અમલ-
નિર્મળ. દલ-પત્ર (પાળાંડી)વાળા. કમલ-કમલરૂપી. આગાર-
ધરની. ભૂમિ-ભૂમિમાં. નિવાસે-જેનો (આ પદ “દેવિ” પદનું
વિશેષણ છે.) નિવાસ છે, એવી દેવી. છાયા-સ્વપ તથા કાંતિના.
સંભાર-સમૂહથી. સારે-સુશોભિત. વર-પ્રધાન, ઉત્તમ પ્રકારનું.
કમલકરે-કમળ જેના હાથમાં હોય છે. તાર-દેદિપ્યમાન. હાર-
ચતુર્દશ પૂર્વરૂપી ઠંઠમાં પહેરેલા હારો વડે. અભિરામે-મનોહર
છે અંગ જેનું. વાણીસંદોહ-દાદશાંગીરૂપ વીતરાગની વાણીનો
ભાસો વીતરાગનું એક સાક્ષાત્ પ્રતિબિંબરૂપ છે.) સમૂહ એજ

એક મહત્ત્વ એ છે કે, તેમાં એક પણ ભેદાક્ષર નથી.
આની કૃતિ-કૃતિના બહુ કવચિત્ જ મળે છે.

પ્રશ્ન ૨-“સંસારદાવા”ને કૃત્તમાં સમન્તયો.

ઉત્તર ---તેની પહેલી ગાથામાં પ્રબુદ્ધી મહાવીરદેવની સ્તુતિ છે.
બાકીની ત્રણ ગાથાઓમાં અનુક્રમે સર્વજ્ઞિન, જિન
અને શાસનદેવીની સ્તુતિઓ છે.

પ્રશ્ન ૩-સંસારદાવા સૂત્ર ક્યારે બોલાય ?

ઉત્તર —પ્રાયઃ અષ્ટમીને દિવસે પ્રતિક્રમણમાં થોડાં તરીકે આ
બોલાય છે. પાશ્વિક વિગેરે મોટા પ્રતિક્રમણમાં સ
તરીકે તે બોલાય છે. સ્ત્રીઓ પ્રતિક્રમણમાં
“નમોઽસ્તુ”ના બદલે પણ તે બોલે છે.

પ્રશ્ન ૪-અહીં શ્રુતદેવીને નમસ્કાર કેમ કર્યો ?

ઉત્તર —આ સ્તુતિમાં દેવીને નમસ્કાર કરાયો નથી. સાધુમુનિ
અવિરતિવાળી દેવીને નમવાની સ્તુતિ પ્રતિક્રમણમાં
શકે નહીં. આ દેવી વરદાન આપી શકે છે. તેથી
પાસે અહીં તો માત્ર સુકિત સુખ મળે, તે માટે પ્રા
કરી છે. એ રીતે થોડી થોડા પૂ. સાધુ-સાધ્વીજી મહા
પણ બોલી શકે છે, એમ શાસ્ત્રોમાં વિધાન છે.

મૂળ સૂત્રો

૧. શ્રી નવકાર મંત્ર.

નમો અરિહંતાણું નમો સિદ્ધાણું
 નમો આયરિયાણું નમો ઉવજ્જાયાણું
 નમો લોચે સંવસાહૂણું, એસો પંચ
 નમુકકારો સંવ પાવપ્પાણાસણો મંગ-
 લાણું ચ સંવેસિં પદમં હવઘ મંગલં.

૨. શ્રી પંચિદિય સૂત્ર.

પંચિદિય સંવરણો તહ નવવિહ બંભ-
 ચેર ગુત્તિધરો, ચઉવિહ કસાયમુકકો ઈય
 અટ્ટારસ ગુણોહિં સંજુતો. (૧) પંચ
 મહોવચજુતો પંચ વિહાયાર પાલાણુ
 સમત્યો, પંચ સમિત્યો તિગુતો છત્તીસ
 ગુણો ગુરુ મજ્જ. (૨)

૩. શ્રી ખમાસમણ સૂત્ર.

ઇચ્છામિ ખમાસમણો વંદિદિં નવ-
 ણિજ્જાએ નિસીહિઆએ મત્થએણ
 વં મ

૪. શ્રી ઇચ્છાકાર સૂત્ર.

ઇચ્છાકાર સુહરાર્થ (સુહૃદ્દેવસિ) સુખ
તપ, શરીર નિરાબાધ સુખ સંજમભાવ
નિર્વહો છો ? સ્વામિ ! શાતા છે જી
ભાતપાણીનો લાભ દેજો જી.

૫. શ્રી ઇરિયાવહી સૂત્ર.

ઇચ્છાકારેણું સંદિસહ મગવન્! ઇરિયા
વહિયં પડિકકમામિ ? ઇચ્છં. ઇચ્છા
પડિકકામિઉં ઇરિયાવહિયાએ વિરાહણા
ગમણાગમણે પાણુકકમણે ખીઅકકમ
હરિયકકમણે ઓસા-ઉત્તિંગ-પણુગ-દ
મદ્દી-મકકકાસંતાણા-સંકમણે જે
જીવા વિરાહિયા, એગિંદિયા, ખેઇંદિયા
તેઇંદિયા, ચઉરિંદિયા, પંચિંદિયા, અ
હયા, વત્તિયા, લેસિયા, સંઘાઇયા, સં
દિયા, પરિયાવિયા, કિલામિયા, ઉ
વિયા ઠાણાઓ ઠાણું સંકામિયા, જી

રિભિક પાઠ્યક્રમ-મૂળ સૂત્રો

૬. શ્રી તસ્મ ઉત્તરી સૂત્ર.

તસ્મ ઉત્તરીકરણેણં પાયચ્છિત્તક
વેસોહીકરણેણં વિમ્બલીકરણેણં પ
ક્રમેમાણં નિગ્ધાયણુદ્દાયે ઠામિ
સ્સગ્ગં.

૭. શ્રી અન્નત્ય સૂત્ર.

અન્નત્ય ઊપસિચ્છેણં નીસનિ
ખાસિચ્છેણં છીચ્છેણં જંભાઇચ્છેણં ઉ
વાયનિસગ્ગેણં ભમલીચ્છે પિત્તમુ
સુહૂમેહિ અંગસંચાલેહિ, સુહૂમેહિ
સંચાલેહિ, સુહૂમેહિ દિદ્ધિસંચાલેહિ
માઇચ્છેહિ આગારેહિ અભગ્ગો ર
હિચ્છો હુજ્જ મે કાઉસ્સગ્ગો જાવ
જંભાજંભાગવંતાણં નમકકારેણં ન

સાગરવરગંભીરા સિદ્ધા સિદ્ધિ મમ
દ્વિસંતુ (૭).

(૯) શ્રી કરેમિ ભંતે સૂત્ર.

કરેમિ ભંતે સામાઘયં, સાવજ્જં જોગં
પચ્ચક્ખામિ, જવ નિયમં પજ્જુવાસામિ,
યહં તિવિહોણં મણેણું વાયાએ કાએણું,
કરેમિ ન કારવેમિ તસ્સ ભંતે પડિ-
મામિ નિદામિ ગરિહામિ અપ્પાણું
સિરામિ.

૧૦. શ્રી સામાઘયવયજ્જુતો સૂત્ર.

સામાઘયવયજ્જુતો જવ મણેહોઘ નિય-
મંજ્જુતો, છિન્નઈ અસુહં કમ્મં સામાઘય
તિઆ વારા (૧). સામાઘયમ્મિ ઉ કએ
મણે ઇવ સાવએ હવઈ જમ્હા, એએણું
કારણેણું બહુસો સામાઘયં કુજ્જા (૨).
સામાયિક વિધિએ લીધું, વિધિએ પાંચું,
વિધિ કરતાં જે કોઈ અવિધિ હુઈ હોય,

સહસ્સદુઃખ યુગિજ્જઈ નિઝ્ય વિહાણિ
 (૨). જયઉ સામિય ! જયઉ સામિય !
 રિસહ ! સતુંજિ, ઉજિજતિ પહુ નેમિ-
 જિણ, જયઉ વીર ! સચ્ચઉરિમંડણ, ભરુચ્ચ-
 રછહિં મુણિસુવ્વય ! મુહરિપાસ ! દુહદુરિ-
 ચ્ચાખંડણ અવર વિદેહિં તિત્થયરા ચિહું
 દિસિ વિદિસિ જિંકેવિ તીઆણાગય-
 સંપઈચ્ચ વંદું જિણ સવ્વેવિ. (૩). સત્તા-
 ણુવઈ સહસ્સા લક્ખા છપ્પન્ન અદ્દુ કોડિચ્ચો
 બત્તીસય બાસિયાઈ તિચ્ચલોચ્ચે ચ્ચેઈચ્ચે
 વંદે (૪). પન્નરસ કોડિ સયાઈ કોડિબાયાલ
 લક્ખ અડવન્ના છત્તીસ સહસ્સ ચ્ચસીઈ
 સાસયખિબાઈ પાણુમામિ (૫).

૧૨. શ્રી જંકિચ્ચિ સૂત્ર.

જંકિચ્ચિ નામતિત્થં સગ્ગે પાયાલિ

૧૭. શ્રી ઉવસાગ્ગદરં સ્તોત્ર.

ઉવસાગ્ગદરં પાસં પાસં વંદામિ કમ્ભધાણુ-
મુકકં, વિસહરવિસનિન્નાસં મંગલકલાણુ-
આવાસં (૧). વિસહરકુલિંગમંતં કંઠે
ધારેઈ જો સયા માણુઓ, તરસ ગહ રોગ-
મારી દુઢુ જરા જંતિ ઉવસામં (૨). ચિદુઠિ
દૂરે મંતો તુજમ પાણુઓ વિ બહુકલો હોઈ,
નરતિરિએસુ વિ જીવા પાવંતિ ન દુક્ખ
દોગચ્ચં (૩). તુહ સમ્મતે લક્ષ્મિતામણિ-
કપ્પપાયવખ્ખહિએ, પાવંતિ અવિગ્ગેણુ
જીવા અયરામરં ઠાણું (૪). ઇચ્છ સંથુઓ
મહાયસ ! ભતિખ્ખર નિખ્ખરેણુ હિયએણુ,
તા દેવ ! દિજજ યોહિ ભવે ભવે પાસ
જિણુચંદ ! (૫).

૧૮. શ્રી જય વીયરાય સૂત્ર.

જય વીયરાય ! જગગુરુ ! હોઉ મમં તુહ
પભાવઓ ભયવં ! ભવનિવ્વેઓ મગ્ગાણ

સારિયા ઇદ્દુલસિદ્દિ (૧). લોગવિરુદ્ધ-
ચ્યાઓ ગુરુજાણુપૂઆ પરત્યકરણું ચ સુહ
ગુરુજોગો તન્વચણુસેવણુ આભવમખંડા
(૨). વારિજજઘ જઘ વિ નિચાણુખંધણું
વીયરાય ! તુહ સમયે, તહવિ મમ હુજજ
સેવા ભવે ભવે તુમહ ચલણુણું (૩).
દુક્ખકુખઓ કમ્મકુખઓ સમાહિચરણું
ચ ખોહિલાભો ચ સંપજજઉ મહ એચં
તુહનાહ ! પાણુમકરણુણું (૪). સર્વમંગલ-
માંગલ્યં, સર્વકલ્યાણકરણું પ્રધાનં સર્વ-
ધર્માણું જૈનં જયતિ શાસનં (૫).

૧૯. શ્રી અરિહંતચેઘ્યાણ સૂત્ર.

અરિહંતચેઘ્યાણું, કરેમિ કાઉરુસગ્ગં

(૧). વંદણુવત્તિયાએ, પૂઆણુવત્તિયાએ,
સકકારવત્તિયાએ, સમ્માણુવત્તિયાએ,
ખાહિલાભવત્તિયાએ, નિરુવસગ્ગવત્તિ-

ચાએ (૨). સહ્યાએ, મેહાએ, ધીઈએ,
ધારણાએ, આણુપેહાએ, વઢુંમાણીએ
ઠામિ કાઉસસગ્ગાં. (અનત્થ).

૨૦ શ્રી કલ્લાણુકંદં સૂત્ર.

કલ્લાણુકંદં પઢમં જિણિંદં સંતિ તઓ
નેમિજિણું મુણિંદં, પાસં પયાસં સુગુણિ-
ક્રઠાણું ભત્તીઈ વંદે સિરિવજ્જમાણું (૧).
અપાર સંસારસમુદ્ધારં પત્તા સિવં દિંતુ
સુઠકકસારં, સંવે જિણિંદા સુરવિંદવંદા
કલ્લાણુવલ્લીણુવિસાલકંદા (૨). નિન્વા-
ણુમગ્ગે વરજાણુકપ્પં પણાસિયાસેસકુવાઈ
દપ્પં, મયં જિણાણું સરણું બુહાણું નમામિ
નિચ્ચં તિજગપ્પહાણું (૩) કુંદિંદુગોક્ખીઃ
તુસારવત્તા સરોજહત્થા કમલે નિસત્તા
વાગ્મસિરી પુત્થયવગ્ગહત્થા સુહાય સ
અમ્મ, સયા પસત્થા (૪).

૨૧. શ્રી મંસારદાવાનત સૂત્રિ.

મંસારદાવાનતદાદનીરં મંમાદધુરં

भूमिनि भायारसासारसुसारसारीं
 मिनीरं गिरिसारधीरं (१). आयाव
 सुत्तनयमानयनं नृत्ताविदोदकमला-
 भातिनानि, संप्रतितामिनतलोद-
 रितानि, क्षयं नमामि विनश-
 नितानि (२). आध्यायं सुपदपदवी-
 पुराभिरामं द्यादिमाविरललदरीं
 भागाददेहं, नृत्तावेत्तं गुरुगममन्त्रि-
 तं दूरपारं सारं वीरगमलनिधिं
 रं साधु सेवे (३). आभृतालो-
 लपुलपरिमलालीदलोलालिमाला,
 क्षरारवसारमलदलकमलागारभूमि-
 तसे! छायासंभारसारे! वरकमलकरे!
 क्षरामिरामे! वागिसंहोददेहे! भववि-
 परं देहि मे देवि! सारम् (४).

समीरं, मायारसाहारशुभारसीरं
 मिवीरं गिरिसारधीरं (१). आवाय
 मसुरदानवमानवेन यूलाविलोडकमला-
 वमलितानि, संपूरितामिनतलोड-
 मीहितानि, कामं नमामि जितराज-
 नितानि (२). ओषागाधं सुपदपदवी-
 रिपूराभिरामं ज्वाहिसाविरललहरी-
 संगमागाहदेहं, यूलावेलं गुरुगमभण्डि-
 संकुलं दूरपारं सारं वीरागमजलनिधिं
 रं साधु सेवे (३). आभूलालो-
 नीपहुलपरिमलादीदलोलालिमाला,
 डारारावसाराभलदलकमलागारभूमि-
 वासे! छायासंभारसारे! वरकमलकरे!
 रारारभिरामे! वाणिसंढाहदेहे! लववि-
 लवरं देहि मे देवि! सारम् (४).

જે જેનાં આચરણમાં આ ૬૦ નામના ભગવાન મુદ્રાથી કર્મમાં
સિદ્ધિ થાય તેમજી.

જેમજી આ ૬૦ નામના ભગવાન ૬૦ નામના ભગવાન આજીવાન
દેવ થયા.

જોવાના ભગવાન આ ૬૦ નામના ભગવાન ભગવાન નામે જિતી ગયા
જે જે જેનાં આચરણમાં આ ૬૦ નામના ભગવાન મુદ્રાથી કર્મમાં
સિદ્ધિ થાય તેમજી.

આમજી ભગવાન ભગવાન દેવ થયા.

આમજી ભગવાન ૬૦ નામના ભગવાન મુદ્રાથી કર્મમાં
સિદ્ધિ થયા.

આમજી ભગવાન મુદ્રાથી કર્મમાં દેવ થયા.

આમજી ભગવાન ૬૦ નામના ભગવાન મુદ્રાથી કર્મમાં આજીવાન

પ્રારંભિક પાઠ્યક્રમ-શ્રી વીરચરિત્ર

સતરમા ભવે મહાશુક નામના દેવલોકમાં દેવ થયા.
અઢારમે ભવે પોતનપુરીમાં ૮૪ લાખ પૂર્વના આયુષ્યવાણ
ત્રિપૃષ્ઠ વાસુદેવ થયા. આ ભવમાં મામૂલી ભૂતના કારણે ગીત
શોળીન નોકરના કાનમાં નોકર પાસે તપાવેલું 'સીમું' રેડાવ
તે કમનો ઉદય તીર્થ'કરના ભવમાં ગોવાળીઆએ કાનમાં ખ
ઠોકયા એ કઠોરરૂપે આવ્યો.

ઓગણીસમા ભવે સાતમી નારદીમાં ૩૩ સાગરોપ
ખો લોગવીને, વીશમે ભવે ચિંહુ થયા.
એકવીશમે ભવે ચોથી નારદીએ ગયા. પછી વચ્ચે
વજ્રા નાના નાના તિર્યંચાદિના ભવોમાં ભમ્યા.

બાવીશમા ભવે મનુષ્ય થયા.
ત્રેવીશમા ભવે મૂકા નામની નગરીમાં ૮૪ લાખ
આયુષ્યવાળા પ્રિયમિત્ર ચક્રવર્તી થયા. ત્યાં શ્રી પોદ્દિલા
પાસે દીક્ષા લીધી, ને કોડ વર્ષનું ચરિત્ર પાળીને એ
ભવે મહાશુક નામના દેવલોકે દેવ થયા.

પચ્ચીશમા ભવે જંબુદ્વીપના જ ભરતક્ષેત્રમાં છ
રીમાં ૨૫ લાખ વર્ષના આયુષ્યવાળા નંદન નામે રાજા
ત્યાં દીક્ષા લઈને જ્વજ્જીવ માસખમણથી વીશ સ્થા
કર્યું. એક લાખ વર્ષનું ચરિત્ર પાળીને તીર્થ'કરનામ
ર્યું. આ તપમાં ૧૧,૮૦,૬,૪૫ માસ ખમણકર્યાં.

છવીશમા ભવે દશમા પ્રાણુત દેવલોકમાં પુ
નમાં ૨૦ સાગરોપમની સ્થિતિવાળા દેવ થયા.
સત્તાવીશમા ભવે તો સાક્ષાત્ ૨૪મા તીર્થ
સત્તાવીશમા ભવે તો સાક્ષાત્ ૨૪મા તીર્થ

રાજગણેલગી હીજાનાં મોઢાં બધા વરમાંએ નિકળી
 ફર્યો. જેમાં દેવદેવેન્દ્રો, નિવામરે, નરનારીંગા, ખર્ગેરે હર્ષ
 મર્ષ શ્યામ હતાં. જેમાં મોડાંગા, હાથીંગા, પા
 રથ વિગેરે અપરંપાર માજ મોજવામાં આવ્યો હતો
 જતના વાગ્યોના નાદોના શુભરંગાથી પ્રેક્ષકોના હૃદય યો
 હતા. વરથોડાને મોખરે ધ્વજ ધ્વજ ચાલતો હતો. મધ્ય
 મુશોભિત પાલખીમાં વધમાનકુમાર શોભતા હતા. શી
 અજળ કાંતિ ? શી તેગની શોભા ? સુંદર વસ્ત્રાભૂષણો
 પહેર્યાં હતાં. અંદનાદિ સુગંધિત દ્રવ્યોના વિલેપનથી
 સુગંધિ પ્રસરતી હતી. લાગો અને કોડો માનવીઓ ચોમે
 વળ્યાં હતાં. વરથોડો નગરમાં ફરી નગર બહાર આવેલ
 ભવ્ય વૃક્ષની નીચે ઉતર્યો.

કારતક વદ ૧૦ ને દિવસે ચોથા પ્રહરમાં પરિવાર
 નંદિવર્ધન રાજા તથા દેવદેવેન્દ્રો અને મનુષ્યગણની હાજરી
 ભવ્ય ઉત્સાહપૂર્વકના અજોડ સમારોહ સાથે ત્રીસ વર્ષની

મનુષ્યને જાણવું કે જો જીવ જાણતા હોય ત્યાં જીવવાને તેમને જોવાના જાણવી ને વાત જાણવી નહીં કે પહેલાં જોવાના પછી નહીં. જ્યારે જીવનિષ્ઠ માન કરીને સામાન્યતા, જ્યારે જીવ ધર્મમાં મનાવાય ગયો. જીવનિષ્ઠ અને ક્રાંતિપર ભરે છે પણ નથી. જ્યાં જાતી જાતીગતા તે જાતી જાણતે માણવી. [આપણે કાંઈ શાંત પણ જાણતા હોઈએ તો જાર માણસોની વચ્ચે જોડી ઉઠીએ, કે હું પણ કાંઈ છું! આ કેવી તસ્કતા?]]

★ જીવવાનું જેવા ઉત્તરોત્તમ આત્માનું મૃત્યુ કદી પણ કાંઈથી, જોળીથી, તોડા પાણી માટે કે ક્ષમામાં પડીને થાય નહીં. કમોતે મરવાનું ઉત્તમ આત્માને હોય જ નહીં તેમ મરે તે દેવ હોય શકે જ નહીં. જીવવાને તારતા જીવવાનું નિર્વાણ તો શાંત અને શુભમય જ હોય, દુઃખમ નહીં. [“ઉત્તમ ગતિ માટે અંતિમ પળો પણ સારી હોવી જોઈએ.” એમ જાણી આપણે સમાધિ માટે કેટલે પ્રયાસો કરીએ છીએ?]

★ ઉશ્કેટી પ્રરુપણા કરનાર હોય, તો પણ તેનો તિરસ્કાર કરવો જોઈએ નહીં. કારણ કે મરીયે જેવા જીવવાનના જીવે પણ ઉત્સાહ જોડી, ત્રિદંડી જેવા નવો કલ્પિત વેશ કાઢી, સંસાર વધાર્યો. તો પછી અન્ય મતાનુયાયીઓમાં પણ કે તીર્થંકરનો જીવ નહીં જ હોય, તેમ કહેવાય નહીં. એટલે જિનવચનથી વિપરીત આવરનારાઓનું અપમાન કરવા કાંઈ તીર્થંકરનો જીવ હોય, તો શું તેની આશાતના થાય? આત્મા કમવશ હોવાથી “કમ”ની ગતિ ગલન છે એમ માની સમભાવના રાખવી જોઈએ. [આપણે અપમાનમાં આવીને રોજે કેટલીએ વાર અનેકોનો તિરસ્કાર કરતા હોઈશું?]

★ ભગવાનને ભણવા માટે નિશાળે મુકવાનો નિર્ણય થયો. યાદમાઠથી વરવોડા સહિત પ્રભુ પંડિત પાસે પાલુ ગયા. દુનિયાને સમોસરણમાં બેસીને મુક્તિનો અને વિશ્વબંધુત્વના બોધપાઠવાળો સંદેશ જેઓ આપવાના હતા, અને જેઓ જન્મથી જ અવધિજ્ઞાની હતા, તેવા ભગવંત હવેટ સુધી ગાંભીર્ય રાખી શક્યા, તે “હું જ્ઞાની છું”, તે તમે આ શું કરો છો?” એવું કહ્યું નહીં, એ કેટલી બધી ગંભીરતા કહેવાય ? [આપણામાં આવું ગાંભીર્ય ક્યારે આવશે ?]

૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦
ભગવાનને ઉત્કૃષ્ટ, મધ્યમ અને જઘન્ય ઉપસર્ગ થયા તે નીચે મુજબ બાણવા.

જઘન્ય ઉપસર્ગ—કટપૂતના દેવીનો શીત ઉપસર્ગ થયો તે.
મધ્યમ ઉપસર્ગ—સંગમદેવે પ્રભુ ઉપર કાળચક્ર મૂક્યું તે.
ઉત્કૃષ્ટ ઉપસર્ગ—ગોવાળે કાનમાં નાંખેલા ખીલા કાઢ્યા તે.

ભગવાનના નિકટના સગાસ્નેહિયોનાં નામ.

પિતા—સિદ્ધાર્થ રાજા

સ્ત્રી—યશોદા

માતા—ત્રિશલાદેવી

પુત્રી—પ્રિયદર્શના

બંધુ—નંદિવર્ધન

જમાઈ—જમાલી

બહેન—સુદર્શના

મામા—ચેડારાજા

મહાવીર ભગવંતની નિશામાં તીર્થંકર નામકર્મ જેમણે બાંધ્યું તેમના નામો.

(૧) શ્રેણિક (૨) સુપાર્થ રાજા (૩) ઉદાથી (૪) પોતિલ
(૫) દ્રઢાયુ (૬) શંખશ્રાવક (૭) શતકશ્રાવક (૮) સુલસા અને

ભગવાન મહાવીરદેવના જીવનચરિત્રને લગતા કેટલાક પ્રશ્નોત્તરો.

પ્રશ્ન ૧—ભગવાન મહાવીરદેવ કયા ભવમાં અને કેવા સંજોગોમાં સમક્રિત પામ્યા.

ઉત્તર —નયસારના પહેલા ભવમાં જ ગલમાં ભૂતા પડેલા મુનિ-રાજને દાન આપી હુષિત થઈ જ્યારે તે મુનિવરને માર્ગે ચડાવ્યા, ત્યારે તેઓએ ઉપદેશ આપ્યો, કે આ તો તમે દ્રવ્યમાર્ગે જતાઓ, પણ સાચો તો ભાવમાર્ગ છે ! સુદેવ, સુગુરુ, અને સદ્ધર્મની સાચી જોળખ થાય તેજ ભાવમાર્ગ છે. તે ઉપદેશ સાંભળી નયસાર સમક્રિત પામ્યા.

પ્રશ્ન ૨—શ્રી મહાવીર સ્વામીજીએ “નીચગોત્રનો” બંધ કયા ભવમાં અને શા કારણે કર્યો ?

ઉત્તર —મરીચિના ભવમાં ત્રિદંડીના વેશમાં જ્યારે ભરત મહારાજને તેમને વંદન કર્યું ત્યારે મરીચિએ પોતાના કુળર્થ જૂઠા અભિમાન કર્યું અને નામ્યા, તે કુળમદ થવાથી નીચગોત્રના ક્રમનો બંધ કર્યો.

પ્રશ્ન ૩—શ્રી મહાવીર સ્વામીજીએ પોતાનો સંસાર કયા કારણે વધાર્યો ?

ઉત્તર —મરીચિના ભવમાં કપિલ નામના કોઈ કુલપુત્રના પૂછવાથી “શ્રી ઋષભદેવ ભગવાના સાધુઓ પાસે પણ ધર્મ છે, અને મારી પાસે પણ ધર્મ છે.” તેવી “ઉત્સૂત્રપ્રરૂપણા” કરવાથી અનંતો સંસાર વધાર્યો. શિદ્ધાંત વિરુદ્ધ અપણાપ કર્યો તેને ઉત્સૂત્રપ્રરૂપણા કહે છે. તે જોડ જાનનું મહાપાપ છે.

પ્રશ્ન ૪—શ્રી મહાવીરસ્વામી પ્રભુએ ૨૭ ભવોમાં કઈ કઈ મોટી પદવીઓ ભોગવી ?

પ્રારભિક પાઠ્યક્રમ-શ્રી વીરચરિત્ર.

૧૨-૧૮ માં લવે “ત્રિપૃષ્ઠ” નામે વાસુદેવ થયા. ૨૩ માં લવે મહાવિદેહમાં “ત્રિયમિત્ર” નામે ચક્રવર્તિ થયા. ૨૭ માં લવ “મહાવીરસ્વામી” નામે તીર્થંકર થયા.

પ્રશ્ન ૫-શ્રી મહાવીરસ્વામીએ નંદનમુનિના લવમાં કેટલી તપસ્યા કરી અને શું લાભ મેળવ્યો ?

ઉત્તર-શ્રી નંદનમુનિના ૨૫ માં લવમાં ૨૫ લાખ વર્ષના આયુષ્યમાં ૧૧ લાખ ૮૦ હજાર ૬૪૫ માસક્ષમણ કર્યા અને તે તપની સાથે સાથે શ્રી વીરસ્થાનક પદ્મ આરાધન કરી તીર્થંકર નામકર્મ ઉપાર્જન કર્યું.

પ્રશ્ન ૬-શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવાન બ્રાહ્મણકુળમાં કેમ આવ્યા અને ત્યાંથી ૮૨ દિવસ પછી દેવતાએ ક્ષત્રિયકુળમાં કેમ મૂક્યા ?

ઉત્તર-મરીચિના લવમાં બાંધેલ નીચગોત્રના કર્મનો ઉદય ૮ દિવસ સુધી ચાલે તેટલો બાકી રહી ગયો હતો. તે બ્રાહ્મણકુળમાં ૮૨ દિવસ રહ્યા, અને ૮૩ મે દિવસે ઉદય પુરે થતાં શકેદ્રત્વ આસન ચલાયમાન થયું. દેવતાની ફરજ સમજીને પ્રભુને ક્ષત્રિયકુળમાં શ્રી સિદ્ધિરાજને ત્યાં દેવ પાસે ફેરફાર કરાવ્યો.

પ્રશ્ન ૭-શ્રી વીર ભગવંતે ગર્ભમાં કયો અભિગ્રહ કર્યો હતો ?

ઉત્તર-ભગવાને માતૃપિતાના સ્નેહના કારણે ગર્ભમાં હલનચલન કરવું બંધ કરેલું, પરંતુ તેથી માતાને ઘણું દુઃખ ભગવાને જાનથી તે જાણ્યું. એટલે ભગવાને મોહથી ગર્ભમાં જ અભિગ્રહ કર્યો કે “માતા-પિતા હયાતિ સુધી મારે દીક્ષા લેવી નહીં.”

પ્રશ્ન ૮-શ્રી વીર ભગવાને આપણે લઈ શકીએ ?

કયાં છે ? આ અભિગ્રહમાં માતા-પિતા પ્રત્યેનો અધિ-
હર રાગ અને ભક્તિ એ કારણ મુખ્ય હતું. તેથી
આપણે પણ માતા-પિતાની ભક્તિ કરવા યોગ્ય લેવો જોઈએ.
પ્રભુની જેમ અભિગ્રહ કરવાની વાતો કરનારાઓએ
માતા-પિતાની પછી તો દીક્ષા લેવી જ જોઈએ, એવો
અર્થ થાય છે. આપણા માટે તો ખરી વાત એ છે, કે
માતાપિતાની પછી તો ગધું માથે પડે ને દીક્ષા લેવામાં
ઘણાં અંતરાયો આવે, તેથી આપણાથી આવો અભિગ્રહ
લેવાય નહીં. એ ભગવંતે પણ જનમ્યા પહેલાં એ
અભિગ્રહ લીધો હતો. જનમ્યા પછી લેત નહીં, કારણ,
કે એવા સંયોગો પછી જનવા જ અસંભવિત ગણાય.

પ્રશ્ન ૮—ભગવાનનું “મહાવીર” એવું નામ કોણે આપ્યું ?
ઉત્તર—આલમકી ક્રીડા કરતાં ભગવાનની પરીક્ષા કરવા આવેલ
એક દેવ ભગવાનથી હાર્યો, તેથી દેવતાએ “મહાવીર”
નામ રાખ્યું. માતાપિતાનું પાડેલું નામ તો શ્રી
‘વર્ધમાનકુમાર’ હતું.

પ્રશ્ન ૯—જૈનેન્દ્ર વ્યાકરણ ક્યારે પ્રગટ થયું ?

ઉત્તર—માતાપિતાના સ્નેહને વશ થઈને ભગવાન નિશાળે ભણવા
ગયાં. ઇંદ્ર મહારાજને અવધિજ્ઞાનથી તે જાણ્યું, એટલે
બ્રાહ્મણનું સ્વયં કરીને તુરત જ આવ્યા. ભણાવનાર પંડિ-
તને પણ નહીં આવડતા એવા કેટલાએક પ્રશ્નો બ્રાહ્મણે
ભગવાનને પૂછ્યા, તેના જવાબ ભગવાને ઘરાબર આપ્યા.
તે સાંભળી પંડિતે પણ ભગવાનને નમસ્કાર કર્યો. પછી
બ્રાહ્મણે કહ્યું કે હું ઇંદ્ર છું, ને આ ભગવાન તો મહા-
જ્ઞાની છે. તેમને ભણવાની જરૂર હોય નહીં. તેઓ
સ્વયંબુદ્ધ છે. લોકો આ જાણીને તાજૂળ થયા, તે
વખતે “જૈનેન્દ્ર વ્યાકરણ” પ્રગટ થયું.

પ્રાર્થિક પાઠ્યક્રમ-શ્રી વીરચરિત્ર

મુખ્ય તીર્થોની ટૂંકી માહિતી.

ગુજરાત :-

ક્રમ	તીર્થ સ્થળ	તીર્થકર ભગવાન	નજીકનું સ્ટેશન	વિશેષ માહિતી
૧	શ્રી રાંછેશ્વરજી	પાર્શ્વનાથ	વિરમગામ	ગત ચૌવીશીના અપ્રતિમ ચમત્કારિક ભગવાન રાધનપુર માઇલ ૩૪.
૨	ભોયણી	મહિલનાથ	ભોયણી	દેલગાં સ્ટે. મા. ૩
૩	માતર	સુમતિનાથ	મહેમદાવાદ	જેડા મા. ૪ નડિયાદ મા. ૧૪
૪	પાનસર	મદાવીર	પાનસર	ગામમાં પણ જિનાલય છે.
૫	કાવિ	ઋષભ-ધર્મ	કાવિ	જાંજીર મા. ૧૬. જાંજીર મા. ૨૨.
૬	સેરિસા	પાર્શ્વનાથ	કલોલ	વામન માર્ગ. માહમાં મેળો લરાય છે.
૭	દેલવાડ (આણી)	નેમ-આદિ.	આણી	અચલગઢ મા. ૫. ઓરિયા મા. ૧૫
૮	ગંધાર	પાર્શ્વ-વીર	ભરૂચ	આસોદ મા. ૨૦
૯	ધંડર (પહાડ)	શાંતિનાથ	ધંડર	શંત્રુનય ઉગ્ગ્રનય તાવતા મંદિર છે.
	તારંગાગિરિ	અન્નિતનાથ	તારંગાહીલ	કુમારપાલ મહારાજજી બંધાવેલું.

પ્રારંભિક પાઠ્યક્રમ-શ્રી વીરચરિત્ર.

★ ભગવાનને લાણવા માટે નિશાળે મૂકવાનો નિર્ણય થયો. ઠાઠમાઠથી વરઘોડા સહિત પ્રભુ પંડિત પાસે પણ ગયા. દુનિયાને સમોસરણમાં જેસીને મુક્તિનો અને વિશ્વબંધુત્વનું બોધપાઠવાળો સંદેશ જેઓ આપવાના હતા, અને જેઓ જન્મથી જ અવધિજ્ઞાની હતા, તેવા ભગવાંત હવેટ મુઠ્ઠ ગાંભીર્ય રાખી શક્યા, ને “હું જ્ઞાની છું, ને તમે આ ? કરો છો ?” એવું કહ્યું નહીં, એ કટલી બધી ગંભીર કહેવાય ? [આપણામાં આવું ગાંભીર્ય ક્યારે આવશે ?]

ભગવાનને ઉત્કૃષ્ટ, મધ્યમ અને જઘન્ય ઉપસર્ગ થયા તે નીચે મુજબ જાણવા.

જઘન્ય ઉપસર્ગ—કટપૂતના દેવીનો શીત ઉપસર્ગ થયો તે.
મધ્યમ ઉપસર્ગ—મંગમદેવે પ્રભુ ઉપર કાળચક્ર મૂક્યું તે.
ઉત્કૃષ્ટ ઉપસર્ગ—ગોવાળે કાનમાં નાંજેલા ખીલા કાઢ્યા તે.

ભગવાનના નિકટના મગાસનેહિઓનાં નામ.

પિતા—સિદ્ધાર્થ રાજા

મ્ત્રી—યશોદા

માતા—ત્રિશલાદેવી

પુત્રી—પ્રિયદર્શના

બંધુ—નંદિવર્ધન

જમાઈ—જમાતી

બંદન—ગુરુદર્શના

મામા—ચંદ્રાસન

માતાવીર ભગવાંતની નિશ્ચામાં તીર્થંકર નામકર્મ જેમણે બાંધ્યું તેમના નામો.

(૧) શ્રેણિક (૨) ગુપ્તાચં રાજા (૩) હાપી (૪) પાંડિ
(૫) કલયુ (૬) ગંગાચાવડ (૭) ગણદાચાવડ (૮) ગુપ્તનાથ
(૯) કેવલી.

મણિમર થનાર છે" એમ જાણતા હોવા છતાં ભગવાને તેમને પોતાના જ્ઞાનથી તે વાત જાણાવી નહીં કે પહેલાં જોવાવ્યા પછી નહીં. ત્યારે દંડમૂર્તિ છ માન કરીને સામા આવ્યા, ત્યારે જ પ્રથમ વાર્તાલાપ થયો. દ્વિતીયકુંડ અને કુંડલપુર બંદુ દૂર પણ નથી. છતાં આવી ગંભીરતા તે જ્ઞાની ભગવંતે દાખવી. [આપણે કાંઈ થોડું પણ જાણતા હોઈએ, તો ચાર માણસોની વચ્ચે જોડી ઉઠીએ, કે હું પણ કાંઈક થું! આ કેવી ભ્રમણતા?]

ભગવાન જેવા ઉત્તમોત્તમ આત્માનું મૃત્યુ કદી પણ ઘોંસીથી, ગોળીથી, લોચા પાણી માટે કે કુવામાં પડીને થાય જ નહીં. કમોતે મરવાનું ઉત્તમ આત્માને હોય જ નહીં. તેમ મરે તે દેવ હોય શકે જ નહીં. જીવમાત્રને તારનાર ભગવાનનું નિર્વાણ તો શાંત અને મુખમય જ હોય, દુઃખમય નહીં. [“ઉત્તમ ગતિ માટે અતિમ પળો પણ સારી જ હોવી જોઈએ.” એમ જાણી આપણે સમાધિ માટે કેટલા પ્રયાસો કરીએ છીએ?]

ઉંડી પ્રત્યક્ષ કરનાર હોય, તો પણ તેનો તિરસ્કાર કરવો જોઈએ નહીં. કારણ કે મરીચિ જેવા ભગવાનના જીવે પણ ઉત્સવ જોલી, ત્રિદંડી જેવા નવો કલ્પિત વેશ કાઢી, સંસાર વધાર્યો. તો પછી અન્ય મતાનુયાયીઓમાં પણ કાઈ તીર્થંકરનો જીવ નહીં જ હોય, તેમ કહેવાય નહીં. એટલે જિનવચનથી વિપરીત આચરનારાઓનું અપમાન કરવામાં કાઈ તીર્થંકરનો જીવ હોય, તો શું તેની આશાતના ન થાય? આત્મા કર્મવશ હોવાથી “કર્મની ગતિ ગદન છે” એમ માની સમભાવના દેખવી જોઈએ. [આપણે અભિમાનમાં આવીને રોજે કેટલીએ વાર અનેકોનો તિરસ્કાર કરતા હોઈશું?]

અને દેવપાલ તેના ઉપર આરુઠ થયો. દેવી પ્રભાવથી
પણ હાથીની જેમ તે આમતેમ ફરવા લાગ્યો. આ ચમત્કાર
રાજ્યનો અધિકારી વર્ગ અને રાજસેવકો આશ્ચર્યમુગ્ધ
યા, અને પરસ્પર વાતો કરવા લાગ્યા કે-“ રાજા દેવપાલને
દેવસહાય લાગે છે. તે વિના માટીના હાથીને છવંત બનાવી
કે નહીં. હવે આપણે બધા તેને અનુકુળ નહીં થઈએ, તો
જા આપણને હેરાન પરેશાન કરી મૂકશે. જોકે તો રાજસભા
ને તેમાં વળી દેવસહાય, પછી તેમાં શું પુછવાનું હોય ? માટે
ધારશે ત્યારે હાથ-પગમાં લોઢાની બેડી નાંખી જેલના સજા-
વાની માછળ ધકેલી દેશે, અને જો તે અંતુષ્ટ હશે તો આપણને
મારી રીતે રાહત આપશે; માટે આપણે બધા રાજા દેવપાલની પાસે
જઈએ અને થએલા અપરાધોની માફી માંગીએ.”

રાજ્યનો મંત્રિવર્ગ અને રાજસેવકો દેવપાલની પાસે આવી
હાથ બેડી કહેવા લાગ્યા કે-“ હે કૃપાળુ રાજા! આપના
અપરાધો અમે ઘણાં કર્યાં છે, ક્ષમા કરો! અરાતી એવા અમે,
આપના પ્રતાપ, તેજ અને અશ્વર્યને જાણ્યા સિવાય આપની
મવજા કરી છે, તે અમારી મહાન ભૂત થઈ છે.”

‘તમે તમારો ધર્મ ચૂકીને જે વર્તન ચલાવ્યું છે, તે હીક
કુચું નથી; પરંતુ તમે થએલા અપરાધોની માફી માગો છો.
જોતલે મારે રાજધર્મ તરીકે માફી આપવી જોઈએ. એથી માફી
આપું છું. પણ હવે પછી ફરી માફી માગવાનો અવસર
આવે. તે ખ્યાલમાં રાખવાનું ચૂક્યો નહીં!’

‘આપની આજ્ઞા અમે માથે ચડાવીએ છીએ.’

‘તે સર્વે અનુકુળ થયા પછી રાજા દેવપાલે નિનદ

(૫)

હવે તો દેવપાલ રાજા નિરંતર ધર્મ આરાધનામાં અનુરક્ત રહેતા હતા. રાજકારભાર હળવો કરી નાંખ્યો હતો. સંસાર અંત રાજ્યનાં મુખો તેમને તુરંત લાગતાં હતાં. આત્મા વૈરાગ્યવાસિ જાન્યો હતો, અને એથી સંસારમાં ઉદાસીનભાવે રહેવા લાગ્યા.

એક વેળાએ રાજા-રાણી નગર બહાર ફરવાને માટે ગયાં ત્રેવામાં રાણીએ કાષ્ઠના ભારાને ઉપાડી આવતા એક પુરુષને જોયો. તેને જોતાં જ રાણી મૂર્છા પામી. રાજાએ સમયસૂચકતા વાપરી શીતોપચાર કર્યો. શુદ્ધિ આવતાં રાજાએ રાણીને પછથું.

‘અચાનક શું થયું?’

‘કહિયારાને જોઈ મને જાતિ સ્મરણજ્ઞાન થયું છે.’

‘પણ તેમાં મૂર્છા પામવાનું શું કારણ?’

‘કહિયારાને જોવાથી મને પૂર્વભવ યાદ આવ્યો.’

‘પણ પૂર્વભવમાં તેં એવું શું જોયું?’

‘પૂર્વભવ સાંભળવા જેવો છે. સાંભળો.’

‘ત્યારે સંભળાવો.’

રાણીએ પોતાનો પૂર્વભવ કહી સંભળાવ્યો.

‘હું અને આ કહિયારો પૂર્વભવમાં પતિ-પત્ની હતાં. અમારી પરિસ્થિતિ ખૂબ દયાજનક હતી. પેટપૂરતું મેળવવું પણ મુશ્કેલ હતું. જંગલમાંથી લાકડાના ભારા લાવી અમારું ગુજરાન ચલાવતાં હતાં.’

રાજાએ પ્રશ્ન કર્યો કે-‘તું આ ભવમાં રાણી જાની અને તે લાકડાં વેચનારો કહિયારો જ કેમ રહ્યો?’

‘એના દુષ્ટમોર્તી!’

‘એવા એણે શું દુષ્ટમોર્તી કર્યાં હતાં?’

“સાંભળો! એક સમયે અમે જંગલમાં લાકડાં લેવા ગયા હતા, ત્યાં નદીના કાંઠા પર શ્રી વીતરાગ પ્રભુની પ્રતિમાનાં દર્શન

પ્રાર્થિક પાઠ્યક્રમ-દેવપાલ ચરિત્ર.

માં મેં વીતરાગ દેવની બને તેટલી સેવા-ભક્તિ કરી મારા
 હૃદયને પવિત્ર બનાવ્યો, અને મારા પતિને ભાવથી નમસ્કાર
 કરાવું જણાવ્યું, ત્યાં તો મારા ઉપર તે ગુરૂએ થયા, અને કહેવા
 ગયા કે- 'પાપાણના પૂત્રાને વળી નમસ્કાર શા ? તું તારું
 કાર્ય કરી લે !' આ રીતે દેવાધિદેવની બધુંકરમાં બધુંકર
 આશાતના કરી, અને તેથી તે મરી ફરી દરિદ્ર કુળમાં ઉત્પન્ન
 થયો. હું મરીને રાજની પત્ની થઈ છું. હવેને પોતાના કહેલા
 કૃત્યો પ્રમાણે કર્મોના બંધ થાય છે, અને કર્મોના બંધન મુજબ
 જન્મનું ઘડતર છે. વિશ્વલક્ષમાં ચાર સત્તાઓનું આગ્રાન્ત્ય છે.
 તેમાં એક કર્મસત્તા મુખ્ય રીતે હવે પર આધિપત્ય લોગવે
 . મારે જ કહેવાય છે કે- 'કર્મણાં મહત્તમક્રિતિઃ ।' કર્મસત્તા પ્રાણીને
 મેં તેવો બનાવી શકે છે, મારે તેની કરામત વિચિત્ર છે. રાણી
 પાસેથી કડિયારાનો પૂર્વલભ સાંભળી રાજ્યે કડિયારાને કહ્યું કે-
 'તું પૂર્વલભમાં શ્રી જિનેશ્વરદેવની ઘોર આશાતના કરી છે, તેથી
 તું આ ભવમાં દુર્દશા અને દુઃખને લોગવે છે; મારે દુઃખને દૂર
 કરવા શ્રી જિનેશ્વર ભગવાનની ભક્તિદ્વારા ધર્મનું આરાધન કર.'
 પણ કડિયારાનો હવે ભારેકર્મી હતો; તેથી રાજનું કથન
 જે ઉતરી શક્યું નહીં. રાજ્યે કડિયારાને જવાની રજા આપી.
 રાજ-રાણી પણ પોતાના નિવાસસ્થાને પાછા ફર્યા અને તે ધર્મી
 પતિ-પત્નીએ કેટલાક દિવસો રાજ્યમુખ લોગવવામાં ગાળ્યાં.
 રાણી મનેરમાને પ્રતાપી એવા એક રાજપુત્રનો જન્મ
 થયો. તેનું નામ દેવસેન રાખવામાં આવ્યું. પુણ્યની પ્રબળતા
 સિવાય રાજકુળમાં જન્મ થવો મુશ્કેલ છે. કુમે કરી દેવસેન
 યુવાવસ્થાને પામ્યો. સુશીલ અને સુપવાન એવી રાજકુળના સાથે
 પાણિગ્રહણ થયું. દેવપાલ રાજ સંસારના મુખોથી કંટાળ્યો. હતો.
 હવે તેને રાજ્યકારભાર બોલતરૂપ લાગતો હતો. પુત્રને રાજ્ય
 આપી દેવપાલે પોતાના પુત્ર દેવસેનને રાજ્ય-

:૧૭૪:

૧

૬ મંગિલા જવાબ આપો.

(i) પંચિદિયસૂત્રમાં ગણાવેલા ગુરુ મહારાજના છત્રીય ગુણો ગણાવો.

(ii) નવકારમંત્રમાં ગણાવેલા પાંચ પરમેષ્ઠિ ગણાવો.

(iii) 'એગિંદિયા, એઈદિયા, તેઈદિયા, ચક્રિંદિયા, પંચિંદિયા, નો અર્થ સારી રીતે સમજાવો, એ પાંચમાંથી તમને કયા વિભાગમાં ગણાવી શકાય ?

૭ (i) દેવપાત્રે કેવી રીતે રાજ્ય મેળવ્યું તે સવિસ્તર લખો.

(ii) મનોરમા રાણીને જાતિસ્મરણ થતાં, પહેલાંના ભવની શી વાર્તા દેવપાત્ર રાજાને મનોરમાએ જણાવી ? તેનું વર્ણન કરો.

(iii) સિંહરથ રાજાએ પોતાના રાજ્યનો વારસો કોને સોંપ્યો ? શા માટે તેને વારસદાર શોધવો પડ્યો તે સમજાવો.

તા. ૭-૧૧

પ્રારંભિક પરીક્ષા. (૨)

૧ નીચેની ગાથાઓના અર્થ સમજાવો.

(૧) 'અભિક્ષયા વર્તિયા' શ્રી 'તત્ત્વ મિચ્છામિ દુક્કડં'

(૨) અરિદ્ધને દિનકરિયં, ચક્રિવીરપિ દેવલી.

૨ નીચેના ગૂંચો ગુદ્ધતાથી સ્વચ્છ અક્ષરમાં લખો.

(૧) પંચિદિય સૂત્ર ગાંધર્વ. (૨) કુરેમિ બાને ગુપ્ત મ

૩ નીચેના શબ્દોમાંથી પાંચ શબ્દોના સાંખ્યદર્શક સમજાવો.

પાંચમિચ્છા, દુષ્ટિયં, નિર્વિદ્યુષ્, નાં, વિદ્યા, પ્રાન્નનિચ્છયં.

૪ ભગવાન શ્રી મહાવીર પ્રભુનો (દીક્ષા લીધા પછીના ચરિત્ર માંથી) સહનશીલતાનો એક પ્રસંગ ૧૫ લીટીમાં લખો. ૧૦

૫ નીચેના જવાબ આપો. ૯

(૧) તીર્થંકર ભગવાન એટલે શું ?

(૨) તમે કયા સૂત્રમાં ૨૪ ભગવાનનાં નામ શિખ્યા છો ?

(૩) ૧, ૫, ૯, ૨૧ ને ૨૩મા પ્રભુજનો લંછન લખો.

૬ તમે જાણતા હો તે ૧૨ મહાસતીઓનાં નામ લખો. ૬

૭ જિનદત્ત શેડનો એક મામુલી નોકર પ્રભુલક્ષિતાના પ્રભાવથી કેવી રીતે રાજ્ય થયો તે સવિસ્તર જણાવો. ૧૦

૮ તમે જેટલાં સૂત્રો શિખ્યા છો, તેમાં તમને કયું સૂત્ર બહુ જ સારું અને શુદ્ધ આવડે છે ? ૫

૯ ખાલી જગ્યા પૂરો. ૧૦

(૧) શ્રી શત્રુંજય ગિરિરાજ ઉપર.....ભગવાન બિરાજે છે.

(૨) શ્રી તારંગાણ તીર્થ પર.....ભગવાન બિરાજે છે.

(૩) શ્રી તલાજી તીર્થ પર.....ભગવાન બિરાજે છે.

(૪) શ્રી કદંબગિરિ તીર્થ પર..... " " "

(૫) શ્રી ગિરનારણ મહાતીર્થ પર... " " "

પ્રારંભિક પરીક્ષા. (૩) તા. ૩૦-૭-૧૯૪૯

૧ નીચે જણાવેલા સૂત્રો શુદ્ધિપૂર્વક લખો. ૧૫

(૧) નમસ્કાર મહામંત્ર (૨) સામાધ્યવયબુત્તો.

૨ (i) “કરેમિ ભંતે” સૂત્રમાં તમે શું શિખ્યા છો, તે સંપૂર્ણ સમજાવો. ૧૦

નીચેના શબ્દોમાંથી આન શબ્દોના સંબંધ સાથે અર્થ લખો. ૧૪
 નવ. પુષ્કલંતં, હોએ, ગજસાહુભું, ખમારામણી, શિદ્ધાણું,
 નવલિખ્તએ, સુકરાઈ, બીચકમણે.

૪ (i) સાત તીર્થોનાં નામો આપો, અને તે કયા કયા નિભાજમાં
 (માંતમાં) આવેલા છે, તે પણ જાણતા હોતો હજો. ૧૩
 (ii) ૬, ૮, ૯, ૧૩, ૧૭ અને ૧૬મા પ્રબુદ્ધનાં લાંઘન
 સાથે નામો જણાવો.

૫ જાણવાનું શી મહાપીરનામીનુઓ દુનિયાને ક્યારે અને
 કેમ રચેલું આવ્યું? તેમાંથી તમે જેટલો અભય કરો
 તે, તે ૨૦ લીટીમાં દર્શાવો. ૧૫

૬ (i) પણ પાનેની અવિચય બદિની શું લાભ થાય? નમારી
 નિભેલી મુનિપદમાંથી તે વર્ણન ૧૫ લીટીમાં લખો. ૧૫

(ii) આ જન્મમાં મનેલમા સજ્જતી શરૂ અને તેણીના
 પાપવર્ણના પતિ આ જન્મમાં બીજા બન્યો, તે
 કયા કયા સર્વિય સર્વિયનદ જાણો.

૭ નીચના શબ્દોમાં જવાબ આપો.

૧. જાણ્યું એટલે શું ?
૨. શિવ દેવ કેટલું સમય, અને તે કયા કયા ?
૩. કાળવચનના પ્રયોગનું અર્થ શું ?
૪. જાણ્યું એટલે શું જન્મવાની શું કયા કયા ?

૮. નીચના શબ્દોમાં જવાબ આપો. ૧૬
 ૧. જાણ્યું એટલે શું ?
 ૨. શિવ દેવ કેટલું સમય, અને તે કયા કયા ?
 ૩. કાળવચનના પ્રયોગનું અર્થ શું ?
 ૪. જાણ્યું એટલે શું જન્મવાની શું કયા કયા ?

ભેદ પાઠ્યક્રમ-પ્રશ્નપત્રો.

iii) વિસહુર.....મણુઓ. (iv) અભયદયા
||હિદ્યાણુ. (v) તહુવિ મમ.....ચસણાણુ.

||ચેના શબ્દોમાંથી કેઈ પણ સાતનાં લાવાર્થ
? જણતા હો તે તમારી ભાષામાં સમજવો.
પ્રામાયિક, કાઉસગ્ગ, સમિતિ, ગુરુમહારાજ,
મહામંત્ર, ગુપ્તિ, સ્તુતિ અથવા યોય, યૈલ અથ
મંદિર.

નીચેના વિષયોની તમારી યુદ્ધિ અનુસાર દૂકર
લીંટીમાં માહિતી આપો.

(i) તીર્થયાત્રા. (ii) પ્રતિક્રમણ. (iii) પરચક્ર

નીચેના વાક્યોમાં જોડતા શબ્દો ઉમેરી વાક્ય

(i) નંદાવર્ત.....લગવાનનું.....હતું.

(ii)લગવંતનું સાથીઓ.....હતું.

(iii) ગુરુમહારાજનાં.....ગુણોનું વર્ણન.

આવે છે.

(iv) માથેરાન હુવકેર કરવા જતાં.....

.....કરવી ઉત્તમ છે.

.....ની ફેળવણીની..... આપણે

૩ જાહેરિ સૂત્રની પ્રશ્નોત્તરીમાંથી તમને શું શું જાણવા મળ્યું ?

૪ પાઠ્યક્રમમાં જેટલા સૂત્રોનો “પરિમલ વિભાગ” તમે ૧૦ વાંચ્યો, તેમાં તમને કયા સૂત્રની પરિમલ ખૂબ ગમી ? તેનું કારણ પણ જણાવો.

૫ નીચેના શબ્દો કયા સૂત્રમાં છે ? તે શબ્દો કયા શબ્દો ૧૫ સાથે વિશેષ સંબંધ ધરાવે છે, તે અર્થ સહિત સમજાવો.
પરત્યક્ષરણ, હિયચ્છેણ, નિદંડવિરયાણ, વિયદ્દછઉમાણ, નિયમસંબુતો.

૬ (ક) નીચેના વાક્યોમાં ખૂટતા શબ્દો ઉમેરી વાક્ય

ને જૂઝવ્યો. તે કથા.....આશ્ચર્યજનક છે....
 એક જગત કાઉસગ્ગના ધ્યાનમાં લયલીન હતા, ત્યારે
પ્રભુના કાનમાં ખીટા નાંખી મહાન ઉપસર્ગ
 કર્યો, ત્યારણાદ તે મહાન દિવ્ય વિભૂતિને.....ગામમાં
 દેવજ્ઞાન થયું. તે પ્રભુનો.....એકંદરે શિષ્યોનો
 પરિવાર હતો.....મહારાજ તે પ્રભુના મુખ્ય
 ગણધર હતા. એ પ્રભુએ.....વર્ષ આરિત્ર પાળ્યું. દીક્ષા
 લીધા પછી.....વર્ષે દેવજ્ઞાન થયું. દેવજ્ઞાની અવ-
 સ્થામાં..વર્ષે આ પૃથ્વીતળ ઉપર મહાન ઉપકાર
 કર્યો, અને.....વર્ષની ઉંમરે.....તીર્થમાં તે પ્રભુ
 નિર્વાણ પામ્યા. આપણે એ.....પ્રભુના શાસનમાં આજે
 આરાધના કરી રહ્યા છીએ. તેઓશ્રીના આત્મકલ્યાણ
 કરનારા વચન ઉપર આપણે.....રાખવી જોઈએ.

પ્રારંભિક પરીક્ષા. (૬)

તા. ૨૭-૭-૫૨

- ૧ નીચેની ગાથાથી શરૂ કરી તે તે સૂત્ર પૂર્ણ લખો. ૧૫
 - (૧) સુવિહિંચ પુષ્કલંત.....(૨) ઐગિંદિયા
 ઐઘિદિયા.....(૩) જાત્ર નિયમં.....(૪)
 વારિજ્જઠ્ઠં જઠ્ઠં વિ.....
 ઉપરની ચાર ગાથામાંથી કોઈપણ ત્રણ લખો.
- ૨ નીચેના બે સૂત્રોમાંથી કોઈપણ એક સૂત્રનો ભાવાર્થ તમે
 શિખ્યા છે તે પ્રમાણે લખો.
 - (૧) લોગસ્સ.....(૨) કચ્ચિ ભંતે.....

પ્રાચીન પાઠ્યક્રમ-પ્રશ્નપત્રો.

૧૮૨ સૂત્રની પ્રશ્નોત્તરીમાંથી તમને શું શું લાભુવા ૮ મળ્યું ?

પાઠ્યક્રમમાં જેટલા સૂત્રોનો "પરિમલ વિભાગ" તમે ૧૦ વારંચો, તેમાં તમને કયા સૂત્રની પરિમલ ખૂબ ગમી ? તેનું કારણ પણ જણાવો.

નીચેના શબ્દો કયા સૂત્રમાં છે ? તે શબ્દો કયા શબ્દો ૧૫ સાથે વિશેષ સંબંધ ધરાવે છે, તે અર્થ સહિત સમજાવો. પરત્યક્ષણ, હિયએણ, નિદંડવિર્યાણ, વિયદ્ધઉમાણ, નિયમસંલુત્તો.

૨. (ક) નીચેના વાક્યોમાં ખૂટતા શબ્દો ઉમેરી વાક્ય પૂર્ણ કરો. ૧૬

(i) તારંગાણમાં.....નું લંછન જોઈને આપણે કહી ચકીએ છીએ, કે આ પ્રતિમાજી શ્રી.....ભગવાનની છે.

(ii) ત્રીજા અને સાતમા ભગવાનના.....અને..... લંછન હતા.

(iii) ગામના જિન મંદિર.....તીર્થભૂમિના.....માં અધિક આનંદ.....છે.

(iv) ઇતિહાસના પાના.....સુવર્ણાક્ષરે મહાસતીઓનાંલખાઈ ગયા, તેનું કારણ એક જ છે, કે

તેમના આત્મા ઘણા જ.....હતા.

(જ) દેવપાલ કેવી રીતે સુખી થયો, તે ૧૫ લીટીમાં જણાવો.

.....અર્થ લખો.

નિગ્રાયણુદ્ધાએ, અવિરાહિઓ, પત્રીયંતુ, આધિચ્ચેચુ, ભંતે, ઉ.

૮ નીચેના પ્રશ્નોના તમારી ભાષામાં વિસ્તારપૂર્વક જવાબ ૧૨ આપો.

- (i) શ્રી વીરવિભુના ગર્ભના અભિગ્રહની જેમ આપણે અભિગ્રહ લઈ શકીએ કે નહીં?
- (ii) ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવના આશ્રિતમાં કોઈપણ ત્રણ ધૂપા રહસ્યો વિસ્તારથી લખો.

પ્રારંભિક પરીક્ષા (૭)

તા. ૨-૮-૫૩.

૧ નમુત્યુણું સૂત્ર શરૂથી “ મુત્તાણું મોઅગાણું ” સુધી શુદ્ધ લખો. ૧૫

૨ તમારા ગામના કોઈપણ એક જિનમંદિરનું ૨૫ લીટીમાં વર્ણન લખો. ૧૫

૩ નીચે આપેલા શબ્દોમાંથી કોઈપણ પાંચ શબ્દો સંજ્ઞા-પૂર્વક વિસ્તારથી સમજાવો, અને તે શબ્દો કયા સૂત્રમાં આવે છે, તે પણ લખો. ૧૫

સદ્ગાએ, જોડિં, શાસન, વીયસય, જિંદગિ, કાણેણું, સંનુત્તો.

૪ નીચેના વાક્યો પ્રારંભિક પાઠ્યક્રમમાં નમે કયાં વાંચ્યા? અને તે શા મંત્રે લખાયા છે, તે કયા સમજાવો. ૧૫

- (i) “દ્યોત્તું ધન દાય તે આપણુંકેવા હુકમે કહીએ?”
- (ii) “આપણા શત્રુનું આપણું બુદ્ધ કરવામાં...”

(iii) “કોઈ દેવ આપાદને સહાય કરે, તો ધરતિ પર આપણે ચાલીએ?”

[પ્રશ્ન ૨-૩ અને ૪ માંથી કોઈ પણ બેના જવાબ આપો.]

“તેના ચારમાંથી કોઈ પણ બે સૂત્રોનો ભાવાર્થ અને ૧૬ પલ્લુ બે સૂત્રોની ૩-૩ પરિમિતો લખો.

-) જગચિંતામણિ. (ii) ધ્વજીકાર.
-) ઉવસગ્ગદર. (iv) સામાધ્યવચનુતો.

જ્યા પ્રમાણે જવાબ આપો.

- i) ભગવાન મહાવીરદેવ “ સમકિત પામ્યા ” તે ભવ કેટલામો ? અને તે ભવનું સક્ષિપ્ત વર્ણન લખો.
- (ii) રાજા દેવપાત્રે કયા તીર્થકર ભગવંત પાસે સંયમ ગ્રહણ કર્યું હતું ?
- (iii) રાજા દેવપાત્રે કયા તપનું આરાધન કરી તીર્થકર પદ ઉપાર્જન કર્યું હતું ?

૭ આલી જગ્યા પૂરો.

- (i) કમળ, ગેડો અને મહિપ.....ભગવંતોના લંછન હતા.
- (ii) શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવંતની નિશામાં.....અનેશ્રાવિકાએ તીર્થકર નામકર્મ ઉપાર્જન કર્યું હતું.

- (iii) શ્રી.....તીર્થ નજરીક.....નદીના કાંઠે ભગવંતની મહાવીરદેવને.....ઉપજા થયું હતું.

- (iv) નવકાર મહામંત્રના.....અક્ષર હોય તેજ પૂર્ણ
કહેવાય.
- (v) વર્ષમાં.....અદૃષ્ટો આયંજિલ તપશ્ચી ઉજવાય છે.
- (vi) ૩-૯ તથા ૧૧ માં તીર્થ કર લગવંતોના નામ.....હતાં.
- (vii) લગવાન મહાવીરદેવના ૧૨ ચોમાસા.....નગરીમાં
થયા હતાં.
- (viii) શ્રી પાવાપુરી:-ગુણાર્યા-રાજગૃહી અને કુંડલપુર
તીર્થ.....પ્રાંતના.....જિલ્લામાં આવેલ છે.
- (ix) ગુરુ મહારાજના.....ગુણ હોય છે.
- ૮ નીચેના શબ્દોમાંથી નવ શબ્દોના અર્થ લખો.
અવિચ્છેદ, લદ્ધે, મંતો, ઉવસામં, લવવિરહવરં, વાએમિરી,
સરણદયાણું, તિલાણું, જયઉ, પણુમામિ, પંચિન્દિયા.
- ૯ વાક્ય પૂર્તિ કરો.
- (i) પૌતાનું હિત ધૃષ્ટિનારાઓ.....ગાદ પરીક્ષા
આપવા.....આનાકાની નથી.
- (ii) વિદ્યાર્થીઓ પૂના.....ની પરીક્ષા આપવા બહુ જ
ખુશી થાય છે, કારણ કે તેમાં અભ્યાસક્રમનું.....
ધોરણ છે, અને ગામેગામના અભ્યાસીઓ સાથે
સ્પર્ધા.....મળે છે.
- (iii) દેવપાલ જેવી.....લક્ષ્મિ અમારામાં.....જે
દુઃખનો વિષય છે.

